

EURÓPAI BIZOTTSÁG
ADÓÜGYI ÉS VÁMUNIÓS
FŐIGAZGATÓSÁG
Vámpolitika, jogszabályalkotás, vámtarifa
Vámpolitika

Brüsszel,
TAXUD/IK/ML/MK
taxud.a.1(2017)

**Biztosítékok lehetséges vagy meglévő vámtartozásokra – Uniós
Vámkódex, III. cím (Rev.1-EN)
Útmutató a tagállamok és a gazdálkodók részére**

„Hangsúlyozandó, hogy jelen dokumentum nem minősül kötelező érvényű jogi aktusnak, és ennél fogva magyarázó jellegű. A vámügyi jogszabályok jogi rendelkezései elsőbbséget élveznek jelen dokumentum tartalmával szemben, illetve azokat minden esetben át kell tekinteni. Az uniós jogi eszközök hiteles szövegeit az Európai Unió Hivatalos Lapja teszi közzé. Jelen dokumentum mellett létezhetnek nemzeti szintű útmutatók vagy magyarázó jegyzetek is.”

Egy, a Vám 2020 keretei között működő projektcsoporthoz azzal a céllal jött létre, hogy útmutatót dolgozzon ki az Uniós Vámkódexszel és az ahhoz kapcsolódó bizottsági jogi aktusokkal összefüggésben. Jelen dokumentum tartalma a tagállamokkal és a gazdálkodókkal történt egyeztetések eredményét tükrözi.

Felelősséget kizáró nyilatkozat: Jelen tervezetet az Európai Bizottság nem fogadta el, illetve nem látta el ellenjegyzéssel. Bármely, jelen dokumentumban kifejezett nézet a Bizottság szolgálatairól előzetes véleménynek minősül, és semmilyen körülmények között nem tekinthető a Bizottság által bejelentett, hivatalos állásfoglalásnak. Az átadott információk kizárólag annak a tagállamnak vagy szervezetnek szólnak, amellyel azokat megvitatás céljából közlik, továbbá az bizalmas és/vagy titkos anyagokat is tartalmazhat.

Tartalom

I. Rövidítések, kifejezések és fogalommeghatározások	4
I.1. Rövidítések	4
I.2. Kifejezések és fogalommeghatározások	5
II. A biztosítékokra vonatkozó általános jogszabályi előírások (az UVK 89. cikke, valamint az FJA és a VA vonatkozó cikkei) 6	
II.1. Esetek, amikor nem szükséges biztosítékot nyújtani (jogi biztosíték mentesség)	6
II.2. Példák arra, amikor a biztosíték nyújtása lehetséges	6
II.3. Általános rendelkezések olyan esetre, amikor a biztosíték nyújtása kötelező	7
III. A biztosítékok formái	8
III.1. Készpénzletét – (UVK 92 cikk (1) bekezdés (a) pont).....	8
III.2. Kezes által nyújtott kezességvállalás (az UVK 6. cikk (3) bekezdés (a) pontja, 22. cikk (4) bekezdése, 92. cikk (1) bekezdés (b) pontja és 94. cikke, az FJA 82. cikk (2) és (3) bekezdése, valamint a VA 151 cikk (1)–(4) bekezdése, az FJA és a VA 32-01., 32-02. és 32-03. mellékletei)	8
III.2.1. A kezes (UVK 94. cikk).....	10
III.2.2. Minta kötelezettségvállalásra (a VA 32-01., 32-02. és 32-03. mellékletei).....	11
III.3. Más formájú biztosíték, mely egyenértékű garanciát nyújt a vámtartozás megfizetésére (az UVK 92. cikk (1) bekezdésének (c) pontja)	11
IV. Egyedi rendelkezések olyan esetekre, amikor a biztosíték nyújtását az UVK előírja.....	12
IV.1. Átmeneti megőrzés (UVK 144–149. cikk)	12
IV.2. Szabad forgalomba bocsátás (UVK 195. cikk (1) bekezdésének első albekezdése)	12
IV.3. Az árutovábbítástól eltérő, különleges eljárások (UVK 211. cikk (3) bekezdés (c) pont).....	12
IV.4. Halasztott fizetés és egyéb fizetési könnyítések (UVK 110. és 112. cikk)	13
IV.5. Biztosíték a határozat végrehajtásának fellebbezés eredményeként való felfüggesztése esetén (UVK 45. cikk) 13	
V. Egyedi és összkézesség	13
V.1. Egyedi kezesség	14
V.2. Összkézesség.....	15
V.2.1. Az összkézesség formái.....	15
V.2.2. Összkézesség nyújtására vonatkozó engedély.....	16
V.2.3. A referenciaösszeg megállapítása.....	18
V.2.4. A referenciaösszeg ellenőrzése	25
V.2.5. A referenciaösszeg felülvizsgálata	28
V.2.6. Az összkézesség csökkentésének szintjei.....	28
VI. Átmeneti rendelkezések	30
VI.1. 2913/1992 rendelet (FJA 251. cikk) feltételeinek megfelelően adott engedélyek ismételt értékelése	30
VI.2. Az aktuálisan használt kezesi kötelezettségvállalások cseréje/aktualizálása.....	31
VI.3. Információk tárolása	32
VI.4. Információcsere.....	32
VI.4.1. Az információcsere eszközei – az elektronikus adatfeldolgozási eljárásoktól eltérő eszközök	32
VI.4.2. A kicserélendő adatok	33
VI.5. Egyeztetési eljárás.....	33
VI.5.1. A referenciaösszeg megosztásának elfogadása	35

VI.5.2. A referenciaösszeg javasolt megosztásának elutasítása	35
VI.6. A referenciaösszeg ellenőrzése az átmeneti időszakban	36
VII. MELLÉKLETEK	37
1. melléklet: Konkrét adatkövetelmények az összkézesség nyújtására vonatkozó kérelem és engedély tekintetében, ideértve annak esetleges csökkentését vagy elengedését (FJA A. melléklet – VI. cím)	37
2. melléklet: Példa az összkézesség összegének a kiszámítására esetleges csökkentésekkel/elengedéssel.....	39
3. melléklet: Példa olyan esetekre, amikor egységes /uniós árutovábbítási eljárás esetén szükség lehet a biztosítékok cseréjére	40

I. RÖVIDÍTÉSEK, KIFEJEZÉSEK ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

I.1. Rövidítések

AEOC	„vámügyi egyszerűsítések” típusú engedélyezett gazdálkodó
CA	vámhatóság
CCC	Közösségi Vámkódex (a Tanács 2913/92/EGK Rendelete)
CCIP	A Közösségi Vámkódex végrehajtási rendelkezései (a Tanács 2454/93/EGK Rendelete)
CD	vám-árnyilatkozat
EIDR	bejegyzés a nyilatkozattevő nyilvántartásába
GRN	biztosíték-hivatkozási szám
GUM	biztosítékkezelési rendszer: informatikai alkalmazás a biztosítékok kezelésére
IP	aktív feldolgozás
MRN	fő hivatkozási szám
MS	tagállam(ok)
NCTS	új számítógépesített árutovábbítási rendszer: informatikai alkalmazás árutovábbításhoz
RA	referenciaösszeg
SPE	különleges eljárás
TS	átmeneti megőrzés
UCC	Unió Vámkódex (952/2013/EU rendelet) - UVK
UCC DA	felhatalmazáson alapuló jogi aktus (2015/2446/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet) - FJA
UCC IA	végrehajtási jogi aktus (2015/2447/EU végrehajtási bizottsági rendelet) - VA
UCC TDA	átmeneti felhatalmazáson alapuló jogi aktus (2016/341/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet) - ÁFJA

I.2. Kifejezések és fogalommeghatározások

Összkezeség	A meglévő és/vagy lehetséges vámtartozásnak és adott esetben egyéb terheknek megfelelő behozatali vagy kiviteli vám összegére kiterjedő biztosíték tekintettel két vagy több műveletre, nyilatkozatra vagy vámeljáráásra.
Biztosítéknyújtás helye szerinti vámhivatal	Az a vámhivatal, ahol a biztosítékot nyújtják (VA, 151. cikk (1) bekezdése).
Vám-árunyilatkozat	Azon cselekmény, amellyel valamely személy az előírt formában és módon jelzi azon szándékát, hogy az árut egy adott vámeljáráás alá kívánja vonni, adott esetben jelezve bármely alkalmazandó különleges rendelkezést. (UVK 5. cikk (12) bekezdés).
Egyedi kezesség	Valamely meglévő vagy lehetséges vámtartozás esetében egyetlen műveletre, valamint adott esetben egyéb terhekre kiterjedő biztosíték (VA 148. cikk).
Biztosíték	Pénzügyi eszközök révén nyújtott kötelezettségvállalás behozatali vagy kiviteli vámok, valamint adott esetben egyéb terhek megfizetésének fedezésére.
Biztosíték elengedése összkezeség esetén	A biztosíték tényleges összegének teljes elengedése (a jogszabályi rendelkezések biztosítékot írnak elő, de annak tényleges összege nulla).
Jogszabályban meghatározott biztosítékmentesség	A vonatkozó jogszabály (UVK) alapján a vámhatóság a jogszabályban kifejezetten előre rögzített, korlátozott számú esetben nem követelheti meg biztosíték nyújtását.
Fő hivatkozási szám	Az illetékes vámhatóság által az UVK 5. cikk (9)–(14) bekezdésében meghatározott nyilatkozatokhoz vagy bejelentésekhez, nemzetközi közúti áru fuvarozási (TIR) tevékenységekhez vagy az uniós áruk vámügyi státuszához megállapított regisztrációs szám.
Referenciaösszeg	A keletkezett vámtartozásnak és adott esetben egyéb terheknek megfelelő behozatali vagy kiviteli vám pontos összegével egyenlő összeg. A lehetséges vámtartozásnak és egyéb terheknek megfelelő behozatali vagy kiviteli vám összegével egyenlő összeg, amelynek kiszámítása a biztosítéknyújtás helye szerinti vámhivatal tagállamában az azonos típusú árukra vonatkozó behozatali vagy kiviteli vám legmagasabb mértéke, valamint az azonos típusú áruk behozatalával vagy kivitelével kapcsolatban fizetendő egyéb terhek legmagasabb díjtétele alapján történik.
Átmeneti megőrzési árunyilatkozat	Azon cselekmény, amellyel valamely személy az előírt formában és módon jelzi, hogy az áruk átmeneti megőrzésben vannak.

II. A BIZTOSÍTÉKOKRA VONATKOZÓ ÁLTALÁNOS JOGSZABÁLYI ELŐÍRÁSOK (az UVK 89. cikke, valamint az FJA és a VA vonatkozó cikkei)

II.1. Esetek, amikor nem szükséges biztosítékot nyújtani (jogszályban meghatározott biztosítékmentesség)

A vámhatóság nem írhatja elő biztosíték nyújtását az UVK 89. cikk (7) és (8) bekezdésében rögzített helyzetekben.

Ide tartozik:

- olyan tevékenységek tekintetében, amelyekben államok, regionális vagy helyi kormányhatóságok vagy más közjogi szervek állami hatóságként vesznek részt;
- a Rajnán és a Rajna vízi útjain, valamint a Dunán és a Duna vízi útjain szállított áruk;
- helyhez kötött szállítóberendezéssel szállított áruk;
- meghatározott esetekben, amikor az árukat ideiglenes behozatali eljárás alá vonják;
- uniós árutovábbítási eljárás alá vont áruk esetében, vám-árunyilatkozatként használt elektronikus fuvarokmány (az egyszerűsítést az UVK 233. cikk (4) bekezdés (e) pontja rögzíti) alkalmazása mellett, amikor az áruk szállítása vízi vagy légi úton történik uniós kikötők vagy uniós repülőtér között.

Az FJA 153. cikke szerint, ha a vámkontingens megadására vonatkozó kérelem tárgyát képező áruk átengedése előtt a kérdéses vámkontingens nem kritikus, az áruk átengedésének nem feltétele a velük kapcsolatos biztosíték nyújtása.

II.2. Példák arra, amikor a biztosíték nyújtása nem kötelező

A vámhatóság eltekinthet a biztosíték nyújtásának megköveteléséről az UVK 89. cikk (9) bekezdése szerinti helyzetekben. A vám tekintetében a statisztikai értékhatár 1000 euró minden egyes vám-árunyilatkozat esetében.

A gyakorlatban:

Egy vám-árunyilatkozat esetében megállapításra került:

- 900 euró összegű vámtartozás, és
- 1500 euró összegű egyéb terhek.

A tagállamok vagy eltekinthetnek a biztosíték nyújtásának megkövetelésétől (ez lehetőség), mivel a vámtartozás összege nem haladja meg az 1000 euró összeget, vagy 2400 euró összeg fedezetére kérhetnek biztosítékot.

Az UVK 91. cikke szerinti a vámhatóságok bármely esetben megkövetelhetik a nem kötelező biztosíték nyújtását, ha úgy ítélik meg, hogy a vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vám és adott esetben egyéb terhek összege nem kerül biztosan megfizetésre az előírt időtartamon belül.

Példa:

A nem kötelező biztosítékra vonatkozó rendelkezés, az UVK 91 cikke olyan esetekre is

alkalmazandó, amelyeket az 1186/2009. tanácsi rendelet 10.3. cikke (mentességek vám alól) szabályoz:

„A vámmentes behozatal feltétele továbbá, hogy az érintett személy kötelezettséget vállaljon arra, hogy ténylegesen áthelyezi szokásos lakóhelyét a Közösség vámterületére az illetékes hatóságok által a körülmények figyelembevételével megállapított időszakon belül. Az illetékes hatóságok előírhatják a kötelezettségvállaláshoz biztosíték nyújtását, az általuk meghatározott formában és összegben.”

II.3. Általános rendelkezések olyan esetre, amikor a biztosíték nyújtása kötelező

A biztosíték kiterjed a már keletkezett vámtartozásra (meglévő tartozások), az esetlegesen keletkező vámtartozásra (lehetséges tartozások) és adott esetben egyéb terhekre.

Az olyan biztosíték, amely több tagállamban is felhasználható, fedezetet kell, hogy biztosítson a vámok és egyéb terhek összegére (amelyek áruk behozatalával/kivitelével kapcsolatban válnak esedékessé). Az olyan biztosíték, amely csak egy tagállamban érvényes, legalább a vámok összegére kell, hogy fedezetet nyújtson.

A vámhatóság csak egyetlen biztosíték nyújtását követelheti meg adott árukra vagy egy adott nyilatkozat tekintetében (lásd UVK 89. cikk (4) bekezdés).

Egy adott nyilatkozat tekintetében nyújtott biztosíték a vonatkozó biztosítékkal érintett vagy annak ellenében átengedett összes árura vonatkozó vámok és adott esetben egyéb terhek megfizetését biztosítja függetlenül attól, hogy a nyilatkozat helyes volt-e avagy sem. Ez a jogszabályi rendelkezés azon az alapon nyugszik, mely szerint amennyiben valamely személy gyűjtő árnyilatkozatot vagy vám-árnyilatkozatot nyújt be, az érintett műveletekkel kapcsolatban minden kötelezettségének eleget kell tennie, és ezért felelős a közölt információk pontosságáért és teljességéért, valamint az érintett áruknak az adott eljárás alá vonásával kapcsolatos összes kötelezettség teljesítésért, ideértve azt is, hogy az összes érintett árurol helyesen kell nyilatkoznia. Amennyiben ezeket a kötelezettségeket nem teljesíti, adóssá válik, és a kifizetés a biztosíték felhasználásával elégíthető ki. Más szavakkal, kiterjesztik a biztosíték hatókörét annak érdekében, hogy az fedezetet kínáljon a biztosíték nyújtásával érintett szállítmányban lévő vagy nyilatkozatban meghatározott, be nem jelentett vagy helytelenül bejelentett árukra is.

Amikor a vámhatóság megítélése szerint a vám-árnyilatkozat megerősítése magasabb összegű behozatali vagy kiviteli vám, esetleg egyéb terhek megfizetését eredményezheti, mint ami egyébként a vám-árnyilatkozat adataiból következne, az áruk átengedésének feltétele olyan elégséges biztosíték nyújtása, amely fedezi a vám-árnyilatkozat adatai szerinti összeg és az adott esetben végül fizetendő összeg közötti különbözetet (VA 244. cikk).

A vámhatóság további biztosíték nyújtását követeli meg a 89. cikk (3) bekezdésében hivatkozott személyek bármelyike számára akkor, ha megállapítható, hogy a nyújtott biztosíték nem biztosítja, illetve ha az már nem feltétlenül vagy nem elégséges összegben biztosítja a vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vám összege és adott esetben egyéb terhek megfizetését az előírt időszakon belül. A további biztosítéki összeg nyújtására kötelezett személy dönthet úgy, hogy az eredeti biztosítékot új biztosítékkal váltja fel az UVK 97. cikkével összhangban.

Az UVK 89. cikk (3) bekezdése alapján, amikor a vámhatóság a biztosíték nyújtását követeli meg, az az adóstól vagy attól a személytől követelhető meg, aki adóssá válhat. Egyúttal az is lehetséges, hogy a biztosítékot a biztosíték nyújtására kötelezettől eltérő személy nyújtsa. Ez esetben a vámhatóság által a biztosíték nyújtására az UVK 89. cikk (3) bekezdése alapján elfogadott más személy nem tekinthető adósnak vagy potenciális adósnak a vámtartozásra vonatkozó vámügyi jogszabályi előírások keretei között csak azért, mert számára megengedett ilyen garancia nyújtása, hanem olyan személynek minősül, aki pénzügyi kötelezettséget vállal a vámtartozás és adott esetben egyéb terhek megfizetéséért az adós nevében.

A vámügyi jogszabályok keretei között, a biztosítékok esetében alkalmazandó, nemzeti pénznemben kifejezett euróérték az UVK 53. cikk (2) bekezdése alapján évente legalább egyszer rögzítendő. Az ilyen átváltáshoz alkalmazott árfolyamokat az Európai Központi Bank évente egyszer, október első munkanapján rögzíti, és azokat az Európai Unió Hivatalos Lapjában teszi közzé. Az árfolyamok a következő év január 1-től érvényesek.

III. A BIZTOSÍTÉKOK FORMÁI

A biztosíték nyújtására kötelezett személy választhat az UVK 92. cikk (1) bekezdésében meghatározott biztosítéki formák közül:

- i) Készpénzletét euróban vagy nemzeti pénznemben;
- ii) Kezes által nyújtott kötelezettségvállalás;
- iii) Más formák.

Mindazonáltal a vámhatóság elutasíthatja a kiválasztott biztosítéktípus elfogadását, amennyiben az nem egyeztethető össze az adott vámeljárás megfelelő lefolytatásával (UVK 93. cikk), vagy ha az úgy tekinthető, mint amely nem feltétlenül biztosítja a behozatali vagy kiviteli vám összegének megfizetését az előírt időtartamon belül (UVK 94. cikk (3) bekezdés).

Amennyiben a vámhatóság elfogadja a biztosíték nyújtására kötelezett által kiválasztott biztosítéktípust, annak meghatározott időszakra történő fenntartását is megkövetelheti.

III.1. letét – (UVK 92. cikk (1) bekezdés (a) pont)

A készpénzletét vagy bármely más, a vámhatóság által készpénzletéssel egyenértékűként elismert kifizetés formájában nyújtott biztosíték euróban vagy annak a tagállamnak a pénznemében fizetendő meg, ahol a biztosíték nyújtását megkövetelik, a hatályos nemzeti jogszabályokkal összhangban. A biztosítékok e formája meglévő és/vagy lehetséges vámtartozások és adott esetben egyéb terhek fedezeteként nyújtható.

Amennyiben különleges eljárásokra vagy átmeneti megőrzésre kell biztosítékot nyújtani, és azt készpénzletét formájában egyedi kezességként nyújtják, a szóban forgó biztosítékot azon tagállam vámhatósága részére kell nyújtani, ahol az árukat eljárás alá vonják, vagy ahol átmeneti megőrzésben vannak.

Amennyiben a meghatározott célra történő felhasználási eljárástól eltérő különleges eljárás lezárult vagy a meghatározott célra történő felhasználásra szánt áruk vámfelügyelete vagy átmeneti

megőrzése rendben befejeződött, a biztosítéknyújtás helye szerinti tagállam vámhatóságának vissza kell fizetnie a biztosítékot.– VA 150. cikk.

E vonatkozásban, az adott biztosítéki forma esetében a vámhatóság kamatot nem fizet.

III.2. Kezesi kötelezettségvállalás (UVK 6. cikk (3) bekezdés (a) pontja, 22. cikk (4) bekezdése, 92. cikk (1) bekezdés (b) pontja és 94. cikke, FJA 82. cikk (2) és (3) bekezdése, valamint VA 151. cikk (1)–(4) bekezdése, FJA és VA 32-01., 32-02. és 32-03. mellékletei)

A biztosítéknyújtás helye szerinti vámhivatal hagyja jóvá a kezesi kötelezettségvállalást, és értesíti a jóváhagyásról a biztosíték nyújtására kötelezett személyt, mint azt a VA 151. cikk (1) bekezdése is rögzíti.

A biztosítéknyújtás helye szerinti vámhivatal bármely, a kötelezettségvállalás visszavonásáról vagy érvénytelenítéséről született döntésről, valamint annak érvénybe lépése napjáról tájékoztatja az azokban a tagállamokban működő vámhivatalokat, amelyekben a biztosíték érvényes.

A vámhatóság bármikor visszavonhatja a kezes általi kötelezettségvállalásához adott jóváhagyását, majd a kezeset és a biztosíték nyújtására kötelezett személyt köteles értesíteni a visszavonásról. A kötelezettségvállalás jóváhagyásának visszavonása az attól a naptól számított 16. napon válik érvényessé, amikor a visszavonásról hozott döntést a kezes kézhez veszi vagy úgy tekintendő, hogy kézhez vette.

A kezes kötelezettségvállalását bármikor felmondhatja. A kezes a felmondásról köteles a biztosítéknyújtás helye szerinti vámhivatalt értesíteni. A kezesi kötelezettségvállalás felmondása nincs hatással azokra az árukra, amelyeket a felmondás pillanatában, a felmondott kötelezettségvállalás alapján már vámeljárással alá vontak, vagy ilyen eljárás alatt állnak, illetve átmeneti megőrzésben vannak .

A kötelezettségvállalás kezes általi felmondása az attól a naptól számított 16. napon válik érvényessé, amikor a felmondásról a kezes a biztosítéknyújtás helye szerinti vámhivatalt értesíti.

A kezes pénzügyi kötelezettsége azoknak a vámtartozásoknak és egyéb terheknek a tekintetében érvényes marad, amelyek a kötelezettségvállalással érintett vámügyi műveletek során merülnek fel, valamint a visszavonás vagy felmondás érvénybe lépése előtt kezdődnek.

Példa:

A. gazdálkodó összekeszességet nyújtott aktív feldolgozásra. Az összekeszesség nyújtására az engedélyt 2017. január 1-én kapta meg. Ehhez az engedélyhez B. bank kötelezettségvállalása kapcsolódik.

Tételezzük fel, hogy A. személy XYZ nyilatkozattal, 2017. április 1-én, az említett biztosítékkal árukat von aktív feldolgozás alá.

Tételezzük fel, hogy a B. bank felmondja kötelezettségvállalását, és az felmondás 2018. január 1-ével hatályos (az érvényesség utolsó napja 2017. december 31.).

Tekintettel az összekeszesség nyújtására vonatkozó, már kiadott engedélyre A. személynek biztosítékot kell nyújtania egy C. bank általi kötelezettségvállalással. A kötelezettségvállalás és – adott esettől függően – a kezes vámhivatal általi jóváhagyásának még az előtt meg kell történnie, mielőtt a másik kötelezettségvállalás felmondása hatályossá nem válik.

Tételezzük fel, hogy 2018. május 1-én vámtartozás merül fel a 2017. április 1-én aktív feldolgozás alá vont árukkal kapcsolatban. Az adós a tartozást megfizetni nem tudja, ezért a vámhivatalnak a kezeshez kell fordulnia a kifizetés érdekében. A vámhivatalnak B. bankot kell keresnie, mivel ez a bank volt a kezes akkor, amikor az adott árukat különleges eljárás alá vonták (az adott árukat az összekezeséssel fedezett eljárás alá vonták, ahhoz B. bank kötelezettségvállalását kapcsolták, és a műveletet nem zárták le azt megelőzően, hogy a kötelezettségvállalás felmondása hatályossá vált volna).

E tekintetben az IA 32-03. mellékletének 3. pontja rögzíti, hogy:

„3. Ez a kezesi kötelezettségvállalás a biztosítéknyújtás helye szerinti vámhivatal általi jóváhagyás napjától érvényes. Alulírott felel továbbá az e kezesi kötelezettségvállalás fedezete alatt álló azon vámügyi művelet során keletkező tartozás megfizetéséért, amely a kezes visszavonásának vagy felmondásának hatálybalépése előtt kezdődött meg, akkor is, ha a fizetési felszólítás ez után a dátum után készült.”

Más szavakkal, a kezes általi felmondás hatályba lépése előtt az adott eljárásban maradt áruk tekintetében felmerülő vámtartozást a B. bank által kibocsátott kötelezettségvállalás fedezi akkor is, ha A. személy 2018. január 1-én nem kapta volna meg az új engedélyt az összekezesésre, vagy nem biztosított volna másik kötelezettségvállalást (ez esetben A. személy nem jelenthette volna be „új” áruknak különleges eljárás alá vonását, csak azt, hogy A. személy a továbbiakban nem rendelkezik érvényes összekezeséssel, aminek nincs hatása a korábban az adott eljárás alá vont árukra).

III.2.1. A kezes (UVK 94. cikk)

a) A kezes az Unió vámterületén letelepedett harmadik személy. Az UVK 5. cikk (31) bekezdés (b) pontja szerint „az Unió vámterületén letelepedett személynek” bejegyzett székhellyel, központi ügyintézési hellyel vagy állandó üzleti telephellyel kell rendelkeznie az Unió vámterületén.

b) A kezesnek írásban kell vállalnia, hogy a vámtartozásnak és egyéb terheknek megfelelő behozatali vagy kiviteli vám fedezett összegét megfizeti.

c) A kezes köteles megadni egy értesítési címet vagy kijelölni egy kézbesítésre meghatalmazottat minden egyes tagállamban, amelyben a biztosíték érvényes (FJA 82. cikkének (1) bekezdése). Ezt a tájékoztatást a kötelezettségvállalásban kell rögzíteni az adott engedélyek feltételeinek megfelelően (jogosultságok vám eljárásokra, és – adott esettől függően – engedély összekezeség alkalmazására).

A kezes a biztosítékot megkövetelő vámhatóságnak jóvá kell hagynia. A kezes jóváhagyásának az érintett tagállam nemzeti jogszabályaival összhangban kell történnie. Amennyiben az előírt biztosítéknak egynél több tagállamban kell érvényesnek lennie, előfordulhat, hogy a kezes az összes érintett (az adott biztosíték nyújtását megkövetelő) vámhatóságnak jóvá kell hagynia.

Ugyanakkor e szabálytól való eltérést jelent, ha a kezes a hatályos uniós jogszabályoknak megfelelően az Európai Unióban akkreditált hitelintézet, pénzügyi intézet vagy biztosítótársaság. Ezek esetében nincs szükség a vámhatóság általi jóváhagyásra, viszont a kezeseknek teljesíteniük kell a fenti a)–c) pont szerinti általános feltételeket mindazon tagállamban, ahol a biztosíték érvényes.

Ahhoz, hogy a vámhatóság megállapíthassa, hogy a kezes a hatályos uniós jogszabályoknak megfelelően az Európai Unióban akkreditált hitelintézet, pénzügyintézet vagy biztosítótársaság-e, a vámhatóságok számára egyeztetés javasolt az adott tagállamban az akkreditációért felelős nemzeti illetékes hatósággal (rendszerint a nemzeti jegybankkal vagy annak megfelelő szervezettel).

Példa:

Az UVK 89. cikk (3) bekezdésében hivatkozott személy Lengyelországban felhasználandó biztosítékot nyújt kezesi – nevezetesen egy Spanyolországban működő bank általi – kötelezettségvállalás formájában a biztosítéknyújtás helye szerinti, lengyelországi vámhivatalnak. Az FJA 82. cikk (1) bekezdése alapján a spanyolországi bank köteles kézbesítésre meghatalmazottat vagy értesítési címet megjelölni Lengyelországban a lengyelországi vámhatósággal történő, az adott biztosítékkal érintett műveletekkel kapcsolatos további kommunikáció céljából.

Ha ez a bank a hatályos uniós jogszabályoknak megfelelően az Európai Unióban akkreditációval rendelkezik, a lengyelországi vámhatóságnak nem szükséges a kezes jóváhagyása. Mindazonáltal a vámhatóság szándékában állhat meggyőződni róla, hogy ez a spanyolországi bank a hatályos uniós jogszabályoknak megfelelően az Európai Unióban akkreditációval rendelkezik. Ezért a lengyelországi vámhatóság felveszi a kapcsolatot a lengyelországi illetékes hatósággal, amely Lengyelországban a banki akkreditációért felelős, és attól megerősítést kér, hogy az érintett spanyolországi bank a hatályos uniós jogszabályoknak megfelelően az Európai Unióban akkreditációval rendelkezik arra, hogy Lengyelország területén meghatározott pénzügyi szolgáltatásokat (biztosítékokat) nyújtson.

Minden más esetben a vámhatóság elutasíthatja a kezes jóváhagyását, amennyiben az feltételezhető, hogy az nem biztosítja a vámtartozásnak és egyéb terheknek megfelelő behozatali vagy kiviteli vám összegének előírt időtartamon belül történő megfizetését, akkor is, ha a kezes más tagállamban jóváhagyással rendelkezik.

A kezes jóváhagyására vonatkozó döntését a vámhatóság vissza is vonhatja. A döntés visszavonása az attól a naptól számított 16. napon válik érvényessé, amikor azt a kezes kézhez veszi vagy úgy tekintendő, hogy kézhez vette.

III.2.2. Minta kötelezettségvállalásra (VA 32-01., 32-02. és 32-03. melléklete)

A VA 151. cikk (7) bekezdése szerint minden tagállam a nemzeti jogával összhangban megengedheti, hogy a kezesi kötelezettségvállalás nyújtása a VA 32-01., 32-02. és 32-03. mellékletében meghatározott formától eltérő formában történjen, amennyiben az azonos joggal bír.

A VA 160. cikke alapján az uniós árutovábbítási eljárással összefüggésben valamely kezesi kötelezettségvállalás formájában nyújtott egyedi kezesség nyújtható úgy is, hogy a kezes garanciajegyeket bocsát ki azoknak a személyeknek, akik a vám eljárás jogosultjaként szándékoznak eljárni.

A szóban forgó kötelezettségvállalás igazolását a VA 32-02. mellékletében meghatározott

nyomtatvány használatával, a garanciajegyeket pedig a VA 32-06. mellékletében meghatározott nyomtatvány használatával kell kiállítani. Az egyes garanciajegyek 10.000 euró összeget fedeznek, amelyért a kezes felelős. A biztosíték nyújtására kötelezett személy benyújtja a biztosítéknyújtás/indulás helye szerinti vámhivatalban a VA 148. cikkében említett összegek fedezéséhez szükséges számú, egyenként 10.000 euróról szóló garanciajegyet. Ha az egyetlen műveletre kiterjedő biztosítékot (egyedi kezesség) garanciajegyek formájában nyújtják, az megtehető az elektronikus adatfeldolgozási eljárástól eltérő módokon (FJA 82. cikk (4) bekezdése).

Az UVK és az azzal összefüggő jogi aktusok nem rögzítik a kötelezettségvállalás formájában adott összkezeség érvényességének a határidejét (VA 32-03. melléklet). Azt kizárólag a vámhatóság tudja visszavonni, amennyiben már nincs rá szükség, illetve a kezes érvénytelenítheti. Az érvényességnek legalább azonosnak kell lennie annak az engedéllynek az időtartamával, mely fedezetére nyújtották.

III.3. Egyenértékű garanciát nyújtó biztosítéki formák (UVK 92. cikk (1) bekezdésének (c) pontja)

Az UVK 92. cikk (1) bekezdésének (c) pontja szerint alkalmazható biztosítéki formákat az FJA 83. cikk (1) bekezdésének (a)–(e) pontja sorolja fel.

Az érintett vámhatóság köteles elfogadni ezeket a biztosítéki formákat, amennyiben ezeket a biztosítéki formákat a nemzeti jog értelmében is elfogadják. Ezek a biztosítéki formák áruknek árutovábbítási eljárás alá vonása esetén nem elfogadhatók.

A vámtartozás felmerülésének helye szerinti tagállam felelős a vámtartozás beszedéséért. A valamely, az FJA 83. cikk (1) bekezdésnek megfelelő formában nyújtott, egynél több tagállamban érvényes biztosíték elfogadásáért felelős tagállam egy hónapon belül köteles átutalni az egy másik tagállamban felmerülő vámtartozás összegét azt követően, hogy kézhez kapja az érintett tagállam vonatkozó kérelmét. A kérelmet ez utóbbi tagállamnak az adós általi fizetésre vonatkozó határidő lejáratát követően kell megküldenie, amennyiben a vámtartozás nem került kifizetésre. Az átutalt összeg tekintetében korlátot a kifizetetlen vámtartozást fedező biztosíték összege jelent (VA 153. cikk). Ebben a helyzetben az egyéb terhek beszedésére a VA 153. cikke nem irányadó, azt az adott adóügyi jogszabályi keret szabályozza.

IV. Egyedi rendelkezések olyan esetekre, amikor a biztosíték nyújtását az UVK előírja

Az UVK keretei között a biztosíték – a vonatkozó fogalommeghatározás alapján – olyan eszköz, amit az adós vagy az a személy, aki adóssá válhat köteles nyújtani keletkezett vagy esetlegesen keletkező vámtartozás, valamint adott esetben egyéb terhek kifizetésének biztosítására.

IV.1. Átmeneti megőrzés (UVK 144–149. cikk)

Az átmeneti megőrzés alkalmazására vonatkozó engedélyt kizárólag azzal a feltétellel lehet megadni, hogy a kérelmező az UVK 89. cikke szerinti biztosítékot nyújt, kivéve azt az esetet, ha az átmeneti megőrzési létesítmény üzemeltetője maga a vámhatóság. Az ilyen biztosítékot az engedély megadását megelőzően szükséges benyújtani (UVK 148. cikk (2) bekezdésének (c) pontja).

IV.2. 2. Szabad forgalomba bocsátás (UVK 195. cikk (1) bekezdésének első albekezdése)

Az UVK 195. cikk (1) bekezdésének első albekezdése alapján, ha az áru vámeljárással alá vonása vámtartozást keletkeztet, az áruk azzal a feltétellel engedhetők át, ha a vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vám összegét megfizették, vagy ha a vámtartozás és adott esetben az egyéb terhek fedezésére biztosítékot nyújtottak. A biztosíték nyújtásának meg kell előznie az áruk átengedését.

IV.3. Az árutovábbítástól eltérő, különleges eljárások¹ (UVK 211. cikk (3) bekezdés (c) pont)

- Aktív feldolgozás (IP)
- Különleges felhasználás: ideiglenes behozatal/meghatározott célra történő felhasználás
- Tárolás: vámraktározás

Az UVK 195. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdése alapján az említett árut nem lehet a szóban forgó vámeljárással átengedni, amíg nem nyújtottak biztosítékot a lehetséges vámtartozás és adott esetben az egyéb terhek összegére fedezetként.

Az UVK 211. cikk (3) bekezdése (c) pontja szerint, ha vámtartozás vagy egyéb terhek keletkezhetnek különleges eljárás alá vont áruknál, a különleges eljárásra vonatkozó engedélyt kérelmező köteles az UVK 89. cikkének megfelelően biztosítékot nyújtani. Mivel az árutovábbítási eljárástól eltérő különleges eljárásra vonatkozó engedély megadásának célja az áruk rendszeres – több ügyletet érintő – átengedése az adott eljárásra, javasolt, hogy a kérelmező az összes műveletre kiterjedő összkezesést nyújtson.

Ha a különleges eljárásra vonatkozó engedély kérelmezésének alapja egyetlen ügyletre vonatkozó vám-árnyilatkozat, pl. garanciális javítás aktív feldolgozási eljárás keretében, vagy az áruk kiállítás céljából történő ideiglenes behozatala, akkor az egyedi kezesség részesítendő előnyben. Összkezesés akkor is nyújtható, ha a referenciaösszeg megfelelő ellenőrzését, valamint a nyújtott biztosíték meglétének és érvényességének ellenőrzését a vámhatóság biztosítja. Az ilyen engedélyekre vonatkozó kérelmeket magukban foglaló vám-árnyilatkozatok tárolása a nemzeti behozatali és kiviteli vám-árnyilatkozatokra rendszeresített, adatfeldolgozó rendszerekben történik. A tagállamok a jövőben kötelesek az FJA és a VA B. és A. melléklete alapján ezeket a rendszereket kialakítani a biztosíték megkövetelése esetén tárolandó adatok tekintetében. Az engedélyt az áruknak a vonatkozó vámeljárással történő átengedésével kell megadni (VA 262. cikk). Ez az átmeneti megőrzésre és a vámraktározásra nem vonatkozik.

IV.4. Halasztott fizetés és egyéb fizetési könnyítések (UVK 110. és 112. cikk)

Az UVK 110. cikkével összhangban a vámhatóság kizárólag biztosíték nyújtása mellett engedélyezheti a fizetendő vám megfizetésének halasztását.

¹ Az uniós árutovábbítás vonatkozásában nyújtott biztosítékok esetében alkalmazandó különleges rendelkezések az árutovábbítási kézikönyvben tekinthetők át:

https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/transit_manual_en.pdf

A vámhatóság által az adósnak biztosítható, az UVK 112. cikkével összhangban álló egyéb fizetési könnyítések esetében is feltétel a biztosíték nyújtása.

A vámok tekintetében a halasztott fizetéstől eltérő fizetési könnyítések biztosítása esetén a vámhatóság eltekinthet biztosíték megkövetelésétől, ha az adós helyzetének okmányokkal alátámasztott értékelése alapján megállapítást nyer, hogy a biztosíték nyújtása súlyos gazdasági vagy szociális nehézségeket okozna az adósnak (UVK 112. cikk).

A biztosíték nyújtásának meg kell előznie a halasztott fizetés engedélyezését.

IV.5. Biztosíték a határozat végrehajtásának fellebbezés eredményeként való felfüggesztése esetén (UVK 45. cikk)

A jogorvoslat benyújtása nem jár a vitatott határozat végrehajtásának felfüggesztésével. Viszont ha a határozat nem áll összhangban a vámjogszabályokkal, vagy ha az érintett személynek helyrehozhatatlan kárt okozna, a határozat felfüggeszhető a lehetséges vámtartozás megfizetését fedező biztosíték nyújtását követően.

A vitatott határozat végrehajtásának felfüggesztésének nem feltétele biztosíték nyújtása, ha az az érintett személynek súlyos gazdasági vagy szociális nehézségeket okozna. Az adott személy gazdasági vagy szociális helyzetét érintő potenciális kár értékelését teljes mértékben dokumentálni szükséges.

V. EGYEDI ÉS ÖSSZKEZESSÉG

Minden egyes egyedi kezesség, valamint az összkezesesség referenciaösszegének minden egyes olyan része tekintetében (a VA 157. cikkének meghatározása szerint), amely egynél több tagállamban felhasználható, a biztosítéknyújtás helye szerinti vámhivatal a biztosíték nyújtására kötelezett személyt az alábbiakról tájékoztatja:

(a) biztosíték-hivatkozási szám (GRN);

(b) a biztosíték-hivatkozási számhoz kapcsolódó hozzáférési kód.

Ha valamely kezes kötelezettségvállalás formájában egyedi kezességet nyújt, az eljárás jogosultja nem módosíthatja a biztosíték-hivatkozási számhoz kapcsolódó hozzáférési kódot (VA 152. cikk (2) bekezdés). Egyedi kezesség esetén további hozzáférési kód nem kerül kiadásra.

Garanciajegy formájában nyújtott biztosíték esetén a fenti információkat a kezes felé kell közölni.

Összkezesesség esetén további hozzáférési kódok adhatók ki, amit a biztosíték nyújtására kötelezett személynek kell kérnie, illetve amelyet annak képviselői is használhatnak.

A GRN számot és a kapcsolódó hozzáférési kódokat az érintett személy a vámhatósággal való kommunikáció során használhatja a vámtartozás és az egyéb terhek kifizetésének fedezéséhez szükséges biztosíték meglétének és érvényességének az ellenőrzése érdekében (VA 154. cikk (3) bekezdés).

Ahol az összkezesesség hivatkozási száma került feltüntetésre, javasolt, hogy a vámhatóság ellenőrizze a GRN-re vonatkozó tájékoztatást nyújtó személy és a vámtartozás felmerülésével

érintett személy (adós vagy lehetséges adós) közötti kapcsolatot is.

A gyakorlatban:

A biztosíték regisztrálásakor a vámhatóság kiadja a „biztosítékshivatkozási számot” és a „kezdeti hozzáférési kódot”.

*Ha bármilyen okból arra jogosulatlan személyek férnének hozzá a „biztosítékshivatkozási számhoz” és a „kezdeti hozzáférési kódhoz”, nem lehet megakadályozni a biztosíték sérelmes felhasználását. A vámhivatalnak az ilyen üzleti kockázatokat a lehető legteljesebb mértékben minimalizálnia kell. Az ilyen helyzetek elkerülése érdekében a biztosíték felhasználásával kapcsolatos összes tevékenységet végző személyt **azonosítani szükséges**.*

Amennyiben valamely biztosíték csak egyetlen tagállamban érvényes, a nemzeti jogszabályok lehetnek irányadók az érintett személy és a nyújtott biztosíték hitelesítésére.

V.1. Egyedi kezesség

Az egyedi kezesség egyetlen műveletre/nyilatkozatra vonatkozóan nyújt fedezetet, és biztosítja a meglévő vagy lehetséges vámtartozások, valamint adott esetben az egyéb terhek megfizetését. Az egyedi kezességként nyújtott egyes kötelezettségvállalások tekintetében javasolt, hogy a vámhatóság jelezze az adott biztosítékkal fedezendő vám-árnyilatkozat (MRN) vagy átmeneti megőrzési nyilatkozat regisztrációs számát (ez az információ kötelezően megadandó adatelem a VA 32-01. melléklete szerint).

A lehetséges vámtartozásra vonatkozó egyedi kezességnek ki kell terjednie az esetlegesen felmerülő vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vám összegére, amelynek kiszámítása az azonos típusú árukra vonatkozó vám legmagasabb mértéke alapján történik. A lehetséges egyéb terhek kiszámításának az alapja az áruk vámeljárás alá vonása vagy az átmeneti megőrzés szerinti tagállamban az azonos típusú árukra vonatkozó legmagasabb díjtétel.

Amennyiben valamely kezes kötelezettségvállalás formájában egyedi kezességet nyújt, a biztosítéknyújtás helye szerinti vámhivatalnak a biztosíték érvényességi időtartamára meg kell őriznie a szóban forgó kötelezettségvállalás igazolását (VA 152. cikk (1) bekezdés). Amennyiben a vonatkozó vámtartozás és adott esetben az egyéb terhek megfizetésre kerültek, vagy a vámeljárást megfelelő módon lezárták, illetve az egyedi kötelezettségvállalás érvényességi időszaka véget ért, a vámhatóság visszajuttathatja a kötelezettségvállalás igazolását a kezesnek.

Az egyedi kezesség érvényességi idejét az (ügyleti alapú) művelet időtartama határozza meg, és annak nyújtása (egyedileg megfelelően) arra a vámtartozásra és adott esettől függően egyéb terhekre vonatkozik, amelyek esetlegesen vagy ténylegesen felmerülnek az adott művelet kapcsán (VA 148. cikk és UVK 89. cikk (4) bekezdés).

Az UVK 89. cikk (6) bekezdése alapján a vámhatóság az egyedi kezességet is köteles ellenőrizni.

V.2. Összkezeség

Az összkezeség a gazdálkodó egynél több vámműveletének/-nyilatkozatának/-eljárásának megfelelő, meglévő vagy lehetséges vámtartozását és adott esetben az egyéb terhek összegét fedezi.

A VA 155. cikkében előírtak szerint az összkezeséghez kapcsolt referenciaösszeg különböző részekből áll, a biztosítékok megfelelő kezelésére tekintettel szükséges gyakorlati

intézkedéseknek megfelelően.

A biztosítéki rendszerben, regisztráció céljából a referenciaösszeget az ellenőrzés módjának megfelelően kell felosztani (VA 157. cikk).

A megfelelő ellenőrzés érdekében a referenciaösszeg további felosztását is mérlegelni lehet:

- A kapcsolódó biztosíték csökkentésének szintje (VA 158. cikk – különböző csökkentési szintek biztosíthatók).

- A biztosíték által fedezett vám eljárás (a referenciaösszeg azon részét, amely a különleges eljárás vagy átmeneti megőrzés tekintetében az egyes megadott engedélyeknek felel meg, később kapcsolják hozzá az engedélyhez – a FJA A. mellékletében adatelem –, és következésképpen ellenőrzik). Adott esetben egynél több eljárásra is kiterjedhetnek a referenciaösszeg egyes részei, amennyiben az nincs hatással a referenciaösszeg ellenőrzésére.

- A biztosíték földrajzi érvényessége (árutovábbítás esetén a biztosítéknak a teljes Európai Unióban érvényesnek kell lennie, viszont más vám eljárásoknál az korlátozódhat egy vagy több tagállamra).

A különböző vám eljárások és/vagy az átmeneti megőrzés között a referenciaösszeg megosztására vonatkozó fenti útmutatás nem zárja ki egy összekeszesség (egyetlen kötelezettségvállalás) kezes általi benyújtását adott esetben minden, az árutovábbítástól eltérő eljárásra, ideértve az átmeneti megőrzést is (lásd a kezesi kötelezettségvállalás mintáját), vagy a vámhatóság letéti számlájára történő, egyszeri befizetést.

V.2.1. Az összekeszesség formái

V.2.1.1. Kötelezettségvállalás formájában nyújtott összekeszesség (VA 32-03. melléklet)

A kötelezettségvállalás formájában nyújtott összekeszesség az VA 32-03. mellékletében meghatározott formában (VA 151 cikk (6) bekezdés) vagy attól eltérő formában adható, amennyiben az azonos joghatással bír (VA 151. cikk (7) bekezdés), a vonatkozó, hatályos nemzeti jogszabályokkal összhangban.

Uniós árutovábbítási eljárás esetére az összekeszesség kizárólag kezesi kötelezettségvállalás formájában nyújtható úgy, hogy annak minden tagállamban érvényesnek kell lennie.

Amennyiben a kötelezettségvállalás formájában nyújtott összekeszességet szabad forgalomba bocsátás céljából, az árutovábbítástól eltérő különleges eljárás esetében, vagy átmeneti megőrzéshez adják, az attól a lehetőségtől függően, hogy a vámtartozás a különböző tagállamokban merül fel, egy vagy több tagállamban is érvényes lehet.

A gazdálkodó az összekeszességre vonatkozó ugyanazon engedély keretében egy vagy több kötelezettségvállalást is benyújthat. Az összekeszességre vonatkozó ugyanazon engedély keretében tett egyes kötelezettségvállalásoknak meg kell felelniük a földrajzi érvényesség szerinti és a kötelezettségvállalással érintett vám eljárás(ok) tekintetében megállapított referenciaösszegekre vonatkozó igényeknek.

V.2.1.2. Készpénzletét formájában/más formában nyújtott összekeszesség (FJA 83. cikk (1) bekezdés (d) pont)

Ha a biztosítéknyújtás helye szerinti vámhivatal tagállamának eurótól eltérő pénznemében,

készpénzletét formájában nyújtanak összekezeséget, ahhoz, hogy az összekezeség más tagállamokban is érvényes legyen, azt minden olyan tagállam vámhatóságának el kell fogadnia, ahol az szükséges (ahol a vámtartozás ténylegesen vagy esetlegesen felmerül), amennyiben az az adott tagállam nemzeti joga alapján elfogadható (FJA 83. cikk (3) bekezdése). Ha ilyen esetben beszédési eljárást indítanak, arra a VA 153. cikke irányadó (kölcsonös együttműködés).

A készpénzletét formájában euró pénznemben nyújtott összekezeség egynél több tagállamban is felhasználható, feltéve, hogy annak nyújtása összhangban áll annak a tagállamnak a nemzeti jogszabályi rendelkezéseivel, ahol a biztosítékot megkövetelik (UVK 92. cikk (2) bekezdés).

V.2.2. Összekezeség nyújtására vonatkozó engedély

Kérelemre a vámhatóság engedélyezheti összekezeség nyújtását a vámtartozásnak és adott esetben egyéb terheknek megfelelő behozatali vagy kiviteli vám összegére két vagy több műveletre, nyilatkozatra vagy vámeljárásra (UVK 89. cikk (5) bekezdés és 95. cikk).

V.2.2.1. Eljárás összekezeség nyújtására vonatkozó engedély megadására

Az összekezeség nyújtására vonatkozó engedély iránti kérelmet az UVK 22. cikk (1) bekezdés rendelkezéseinek megfelelően az illetékes vámhatósághoz kell benyújtani. A VA 11. cikke alapján a tagállamok közlik a Bizottsággal a kérelmek fogadására kijelölt vámhatóságok jegyzékét, illetve az említett jegyzék későbbi módosításait is.

A kérelemnek az FJA A. mellékletének I. és VI. címében felsorolt adatokat kell tartalmaznia (1. melléklet).

A kérelem elfogadása a határozathozatal általános szabályainak megfelelően történik (UVK 22. cikk (2) bekezdés, VA 12 cikk, FJA 11. cikk).

A már elfogadott kérelem további feldolgozás tárgyát képezi a határozathozatal általános az UVK 22. cikkében, és a FJA 8., 9. és 13. cikkében felsorolt szabályaival összhangban.

Amikor egynél több tagállamot érintő engedélyre nyújtanak be kérelmet, az illetékes vámhatóság egyeztetethet más érintett vámhatósággal annak biztosítása érdekében, hogy a határozat meghozatala előtt teljesüljenek a vonatkozó feltételek (UVK 22. cikk, VA 14. cikk), ideértve a referenciaösszeg megállapítását, valamint az UVK 95. cikkében hivatkozott, a csökkentés vagy a biztosíték mentesség esetére vonatkozó feltételeket.

Az illetékes hatóság a referenciaösszeget a VA 155. cikkének megfelelően, a gazdálkodóval együttműködve állapítja meg. Az átmeneti időszakban, 2016.05.01. és a biztosítékkezelési rendszer (GUM) bevezetése között, a referenciaösszegnek a különböző tagállamok közötti megosztása tárgyában az egyeztetés kötelező. A referenciaösszeg megosztására vonatkozó egyeztetési eljárást jelen dokumentum VI. fejezete írja le, és az nem terjed ki az uniós árutovábbítási eljárás keretében nyújtott biztosítékokra.

Ha a kérelmező megfelel az engedély feltételeinek (ezt az UVK 95. cikke szabályozza, amit az FJA és a VA rendelkezései egészítenek ki), az összekezeség nyújtására vonatkozó engedélyt, ideértve a megállapított referenciaösszeg esetleges csökkentését vagy a biztosíték mentességét is, meg kell adni (lásd az V.2.6. szakaszt).

Az összkezesésre vonatkozó engedély megadását érintő határozatok meghozatala az UVK 22. cikke és a VA 14. cikke szerint történik. További útmutatás a határozathozatalra vonatkozó útmutató dokumentumban található.

Az engedélynek az FJA A. mellékletének I. és VI. címében felsorolt adatokat kell tartalmaznia (1. melléklet).

Ha a biztosítéknyújtás helye szerinti vámhivatal egynél több tagállamban érvényes engedély megadása (összkezesés nyújtása, ideértve a megállapított referenciaösszeg esetleges csökkentését vagy a biztosíték mentességet is) mellett dönt, az illetékes vámhatóság a VA 14. cikkének megfelelően tájékoztatja az érintett vámhatóságot.

Ha a határozatot hozó vámhatóság által megadott engedélyben a megállapított referenciaösszeg eltér a kérelemben szereplő összegtől, az eltérés okát meg kell indokolni. Ez esetben az UVK 22. cikkének (6) bekezdése alkalmazandó (meghallgatáshoz való jog).

Az illetékes vámhatóság az alábbiak figyelembe vétele mellett egy vagy több engedélyt is adhat a kérelmezőnek:

- a referenciaösszeg ellenőrzésének módja a VA 157. cikke alapján;
- a kérelmek száma és tartalma (több vámraktár vagy átmeneti megőrzési létesítmény esetén a vámhatóság kiadhat egyetlen engedélyt az olyan létesítmények működésére vonatkozóan melyeket egyetlen összkezesési engedély fedez, vagy a létesítmények számával megegyező számú engedélyt is kiadhat);
- a biztosíték/engedély földrajzi érvényessége;
- a vámtartozás megfizetésére rendelkezésre álló határidő – normál vagy halasztott;
- ez egyedi/csoportos vámügyi műveletek stb. tekintetében a biztosíték összegének csökkentett szintje.

A gyakorlatban:

Az összkezesés nyújtására vonatkozó engedély földrajzi érvényességének meg kell egyeznie a vonatkozó biztosíték/kötelezettségvállalás földrajzi érvényességével. A VA A. melléklete a földrajzi érvényességre vonatkozó adatelem tekintetében az előfordulás maximális számát 1-ként rögzíti, vagyis minden egyes engedélyhez a következő kódok egyike használható: mind (tagállamok – EU-szerte), bizonyos (tagállamok), egy tagállam. Az árutovábbításhoz nyújtott biztosítéknak az egész Európai Unióra érvényesnek kell lennie („mind” kód). Más vám eljárások vagy átmeneti megőrzés esetében a biztosíték csak egy vagy több tagállamban („bizonyos” vagy „egy” kód) is érvényes lehet. Ezért nincs lehetőség arra, hogy olyan összkezeséget nyújtsanak, ami az árutovábbításhoz lenne szükséges, és ugyanaz az engedély vonatkozzon egy esetlegesen egyetlen tagállamra korlátozott vám eljárásra is.

Az UVK 23. cikk (5) bekezdése alapján a biztosítéknyújtás helye szerinti vámhatóságnak nyomon kell követnie a vonatkozó feltételeknek és kritériumoknak a határozat jogosultja(i) által teljesítését az összkezesés nyújtása vonatkozásában, továbbá a határozatból eredő kötelezettségek teljesítését is (pl. a biztosíték csökkentésére/mentességre vonatkozó feltételek teljesítése, a referenciaösszeg ellenőrzése stb.).

Az ellenőrzés eredményei, az engedély jogosultjának javaslatai, azon tagállamok vámhatóságainak javaslatai alapján, ahol a biztosíték érvényes, valamint az engedély érvényességét és/vagy tartalmát esetlegesen befolyásoló egyéb feltételek fényében, az UVK 23. cikk (3) bekezdésével összhangban a vámhatóság az alábbi döntéseket hozhatja:

- az UVK 27. cikke alapján megsemmisíti az engedélyt,
- az UVK 28. cikke alapján visszavonja vagy módosítja az engedélyt,
- az UVK 23. (4) cikk (b) pontja, az FJA 16–18. cikke és a VA 15. cikke alapján felfüggeszti az engedélyt.

Ha a biztosíték egynél több tagállamban érvényes, a fentiekben említett döntéseket az illetékes vámhatóság csak a többi tagállam összes érintett vámhatóságával történt egyeztetést követően, a VA 14. cikk (4) bekezdéssel összhangban hozza meg az adott engedély megadásnak érdekében teljesítendő feltételek ellenőrzése és/vagy újraértékelése keretében.

V.2.2.2. Az összkezesesség felhasználásával kapcsolatos átmeneti tilalmak – UVK 96. cikk

Az UVK 96. cikke értelmében, egyedi esetekben (különleges eljárások vagy átmeneti megőrzés) a Bizottság dönthet az összkezesesség alkalmazásának ideiglenes megtiltásáról, vagy a csökkentett összegre vonatkozó összkezesesség illetve a biztosíték alóli mentesség alkalmazásának megtiltásáról azon áruk tekintetében, amelyek nagymértékű csalás tárgyát képezik.

Az érintett személy kérelmezheti az ideiglenes tilalom alá eső összkezesesség alkalmazásának az engedélyezését attól a vámhatóságtól, amely az összkezesesség nyújtását engedélyezte, amennyiben teljesíti az UVK 96. cikk (2) bekezdésének (a) és (b) pontja szerinti feltételeket, valamint a 39. cikk (b) és (c) pontjában rögzített kritériumokat. A VA 14. cikkében meghatározott egyeztetési eljárásra akkor kerülhet sor, ha az összkezesesség egynél több tagállamban érvényes.

Ezeket a határozatokat a végrehajtási jogi aktusoknak megfelelően, a meglévő egyedi eljárásokkal (a Vámkódexbizottság Vámtartozás és biztosítékokkal foglalkozó szekciójának vizsgálata) összhangban kell meghozni.

V.2.3. A referenciaösszeg megállapítása

V.2.3.1. Bevezetés

A VA 155. cikke értelmében az összkezesesség a referenciaösszeg mértékéig használható fel. Az Európai Unió és a tagállamok költségvetésével összefüggő pénzügyi érdekek védelme érdekében a vámhatóság köteles úgy meghatározni a referenciaösszeget, hogy az bármely időpillanatban elégséges fedezetet nyújtson a keletkezett vagy esetlegesen keletkező vámtartozásnak és adott esetben az egyéb terheknek megfelelő összegre, mely tekintetében az összkezeseséget nyújtják.

A referenciaösszeg megállapítása érdekében az alábbi alapelveket kell útmutatásként alkalmazni.

a) A referenciaösszegnek a keletkezett vámtartozásokat fedező része feleljen meg a behozatali vagy kiviteli vámnak és egyéb terheknek a biztosíték előírásának az időpontjában esedékes összegével.

b) A referenciaösszegnek az esetlegesen keletkező vámtartozást fedező része feleljen meg a behozatali vagy kiviteli vám és egyéb terhek azon összegének, mely a biztosítéknyújtás helye szerinti vámhivatal tagállamában az azonos típusú árukra vonatkozó behozatali vagy kiviteli vám legmagasabb mértékének felel meg és amely az alábbi esetekben válhat esedékessé: az árukra vonatkozó vámeljárást alá vonása és a vámeljárást lezárása közötti időszak, vagy a meghatározott célra történő felhasználás esetén előírászerű befejezés, illetve az átmeneti megőrzés kezdete és megfelelő befejezése között. Az összeget minden egyes vám-árunyilatkozat vagy átmeneti megőrzési nyilatkozat tekintetében meg kell állapítani, amelyekkel összefüggésben biztosítékot nyújtanak.

c) A referenciaösszeg legyen elegendő arra, hogy mindenkor fedezetet nyújtson a lehetséges és meglévő vámtartozások és egyéb terhek összegére, amely idővel változhat.

d) A vámhatóság a referenciaösszeget a biztosíték nyújtására kötelezett személlyel együttműködésben állapítja meg.

e) Az összeg megállapítása a megelőző 12 hónapban az adott vámeljárást alá vont vagy átmeneti megőrzésben lévő árukra vonatkozó adatok (amelyek a vámhatóságok részére rendelkezésre állhatnak), valamint a biztosítéknyújtásra kötelezett személy – többek között – kereskedelmi okmányai és számviteli nyilvántartásaiban szereplő végrehajtani szándékozott műveletek becsült nagysága alapján történik (VA 155. cikk (4) bekezdés).

f) A VA 155. cikk (3) bekezdése a referenciaösszeg megállapítására egy tartalék lehetőséget rögzít olyan esetekre, ahol a referenciaösszeg nem számítható ki pontosan, mert a szükséges adatok nem állnak a vámhatóság rendelkezésére. Ilyen helyzetben az összeg minden egyes nyilatkozat tekintetében fix 10.000 euró összeg.

Ebben a vonatkozásban a „nyilatkozat” kifejezés egy, az árukra valamely vámeljárást alá vonására alkalmas vám-árunyilatkozatot, vagy az árukra átmeneti megőrzésbe helyezésére vonatkozó nyilatkozatot jelent. Az egyetlen nyilatkozat az összes olyan áru kiterjed, amelyeket azonos fő hivatkozási szám (MRN) alapján vannak valamely konkrét vámeljárást vagy átmeneti megőrzés alá.

g) Az egységes árutovábbítási eljárásban az uniós áruk nem minősülnek uniós árukra a referenciaösszeg vonatkozó részének a megállapításakor;

f) A referenciaösszeg felülvizsgálandó és szükség szerint módosítandó. Ez egyúttal maga után vonja a biztosíték összegének módosítását és az összekeszesség nyújtására vonatkozó engedély módosítását.

V.2.3.2. A referenciaösszeg kalkulációja

A behozatali vagy kiviteli vámra, valamint az esetlegesen keletkező egyéb terhekre vonatkozó referenciaösszeg megállapításához három fő adat szükséges:

i. A vonatkozó vámeljárást vagy átmeneti megőrzés alá vont áruk értéke

Ezt az adatot a biztosíték nyújtására kötelezett személynek kell bemutatnia kereskedelmi okmányai és számviteli nyilvántartásai alapján.

Ahol múltbeli adatok nem állnak rendelkezésre (például a gazdálkodó első alkalommal kap engedélyt vámraktározásra), a gazdálkodónak meg kell becsülnie a 12 hónapos időszak alatt az adott vámeljárást/átmeneti megőrzés alá vonni tervezett áruk teljes értékét.

ii. Az árukra vonatkozó vám mértéke

A referenciaösszeg kiszámítása a biztosítéknyújtás helye szerinti vámhivatal tagállamában az azonos típusú árukra vonatkozó behozatali vagy kiviteli vám legmagasabb mértéke, valamint adott esetben az azonos típusú áruk behozatalával vagy kivitelével kapcsolatban fizetendő egyéb terhek legmagasabb díjtétele alapján történik.

Az azonos típusú termékek – melyek ugyanakkor nem minden tekintetben egyformák – hasonló jellemzőkkel bírnak azokkal a termékekkel, amelyekre a biztosítékot kell nyújtani, és ennek okán azonos funkciókat látnak el. Az azonos típusú árukra való hivatkozás meg kell, hogy könnyítse a referenciaösszeg kalkulációját abban az esetben, ha információhiány miatt az áruk pontos tarifális besorolása nem lehetséges.

Ezért a referenciaösszeg az azonos típusú, szabad forgalomba bocsátandó árukra vonatkozó behozatali vám és adott esetben az egyéb terhek, vagy az azonos típusú, a múltban szabad forgalomba bocsátott árukra vonatkozó behozatali vám és adott esetben az egyéb terhek alapján számítandó ki.

Bármely egyedi szállítmány tekintetében az elmúlt 12 hónapos időszakra vonatkozó vám legmagasabb mértékével és adott esetben az egyéb költségek legmagasabb díjtételével, vagy – amennyiben ez nem áll rendelkezésre – bármely egyedi szállítmány esetén a következő 12 hónapos időszakra vonatkozó vám lehetséges legmagasabb mértékével és adott esetben az egyéb költségek lehetséges legmagasabb díjtételével kapcsolatos információkat a gazdálkodó biztosítja az összekeszesség nyújtására vonatkozó engedélykérelme részeként.

Az érintett áruk a vámtarifa alapján sorolandók be. A referenciaösszeg megállapításának időpontjában az esetleges vámkedvezmények nem vehetők figyelembe.

A vám formájában megjelenő kereskedelempolitikai intézkedések (pl. dömpingellenes vámok) figyelembe veendő a referenciaösszeg megállapításakor.

iii. A vámeljárást lezárásának időtartama

A vámeljárást lezárásának időtartama az az idő, amikor a **különleges eljárás** – kivéve árutovábbítás – **alá vont árukat vagy a feldolgozott termékeket** a következő vámeljárást alá kell vonni, meg kell semmisíteni, el kell távolítani az Európai Unió vámterületéről vagy azokat hozzá kell rendelni az előírt, meghatározott célra történő felhasználáshoz. Passzív feldolgozás esetén ez az az időszak, amelyen belül az átmenetileg kivitt árukat feldolgozott termékek formájában újra be kell hozni, és szabad forgalomba kell bocsátani annak érdekében, hogy azok tekintetében részben vagy teljes egészében el lehessen engedni a behozatali vámokat.

Az áruk tekintetében az eljárás alá vonás és az eljárás lezárása közötti átlagos időtartammal (lásd a megfelelő adatelemet VI/2. rész: Az összekeszesség nyújtására vonatkozó engedély alatt) az elmúlt 12 hónapos időszakra vonatkozó információkat a gazdálkodó biztosítja az összekeszesség nyújtására vonatkozó engedélykérelmének részeként.

Amikor viszont múltbeli nyilvántartások nem állnak a vámhatóság rendelkezésre, vagy a gazdálkodó nem nyújt be információt az eljárás lezárásának becsült időtartamára vonatkozóan, az adott különleges eljárás esetében előre jelezhető leghosszabb időt kell figyelembe venni annak biztosítása érdekében, hogy a referenciaösszeget egyetlen időpontban se lépjék túl (FJA174. cikk – a vámeljárás lezárásának a különleges eljárásra vonatkozó engedélyben megállapított időtartama automatikusan vagy a gazdálkodó kérésére meghosszabbítható, és erre a határidő lejártá után kerülhet sor).

Múltbeli adatok hiányában a referenciaösszeg becslése a vámeljárás/művelet tekintetében előrelátható leghosszabb időtartam alapján történik (lásd a további példákat a IV.2.3.4. rész alatt). Az áruknak vámraktárban történő tárolására nincs határidő. Az átmeneti megőrzés határideje nem haladhatja meg a 90 napot. Ebben a helyzetben a létesítmény birtokosának kereskedelmi okmányai és számviteli nyilvántartásai alapján pontos becslést kell adnia a vámeljárás lezárásának az időtartamáról.

A halasztott fizetés esetén az elmúlt 12 hónapban végzett műveletekkel összefüggésben a **vám tartozásról szóló értesítés** és a tényleges kifizetés napja között eltelt időtartamra vonatkozó információt kell figyelembe venni a referenciaösszeg megállapításához.

V.2.3.3. Az értékelés vagy egyszerűsítés módszerei a referenciaösszeg kalkulációja során

Alapvetően a referenciaösszeget a fentiekben említett főbb adatok alapján a lehető legpontosabban kell kiszámítani.

Amikor nem állnak rendelkezésre múltbeli adatok az elmúlt 12 hónapban a biztosítéknyújtási kötelezettséggel érintett létesítmény helyiségeiben végzett műveletekről, a referenciaösszeg az adott létesítmény esetében hasonló időszakra vagy a gazdálkodó üzleti tevékenységének becsült volumenére vonatkozó adatok alapján határozható meg.

Amikor a becslés elvégzéséhez a vámhatóság részére nem állnak rendelkezésre a szükséges adatok, és azokat a gazdálkodó sem biztosítja, a vámhatóságok a gazdálkodó által az üzleti volumen becsülésével kapcsolatban megállapított referenciaösszeget vehetik figyelembe. Ebben a helyzetben, a megállapított referenciaösszeg helyességének ellenőrzése érdekében, javasolt a referenciaösszeg ellenőrzésére irányuló korai audit elvégzése (lásd a V.5.2.4. fejezetet).

I. típusú közvámraktár vagy átmeneti megőrzési létesítmény esetében a gazdálkodók gyakran nem rendelkeznek a szükséges információval az esetlegesen felmerülő vámtartozás kiszámításához, mivel az árukat gyakran szállítmány szintjén tárolják. Ezen felül a vámraktárra vonatkozó engedély birtokosának és/vagy az átmeneti megőrzési létesítmény üzemeltetőjének kell a biztosítékot nyújtania, miközben az érintett áruk vonatkozásában nem ő a nyilatkozattevő. Az ugyanazon személy/vagy más személyek által üzemeltett, hasonló létesítményekre, valamint az azokban tárolt árukra vonatkozó adatok felhasználhatók az új létesítménnyel kapcsolatos összeg kiszámításához.

Az FJA 71-02. mellékletében felsorolt Érzékeny áruk vagy termékek esetében az értékelés csak az áruk értékére és az eljárás lezárásának időtartamára vonatkozik, a vám alkalmazandó mértéke ismert elem.

V.2.3.4. Példák a referenciaösszeg kalkulációjára

Megjegyzések a példák értelmezéséhez:

Az alábbi ismertető célja példák bemutatása a lehetséges kalkulációs módokra, és nem valamely, a referenciaösszeg megállapítására vonatkozó, korlátozó módszer leírása. A felsorolt „variációk” kizárólag a példák bemutatását szolgálják. A példák felsorolása nyitott. További, itt fel nem sorolt „variációk” alkalmazhatók, amennyiben azok a referenciaösszeg helyes meghatározását szolgálják.

Általánosságban véve a példák az egyes vámeljárásokra vagy az átmeneti megőrzésre vonatkoznak. Ugyanakkor figyelembe kell venni, hogy még egy és ugyanazon eljárás esetében is az üzleti tevékenység típusa szintén szerepet kaphat.

Az alkalmazott módszertől függetlenül fontos kiemelni, hogy a referenciaösszeget olyan szinten kell meghatározni, amely minden lehetséges esetben elegendő az Európai Unió pénzügyi érdekeinek megvédésére.

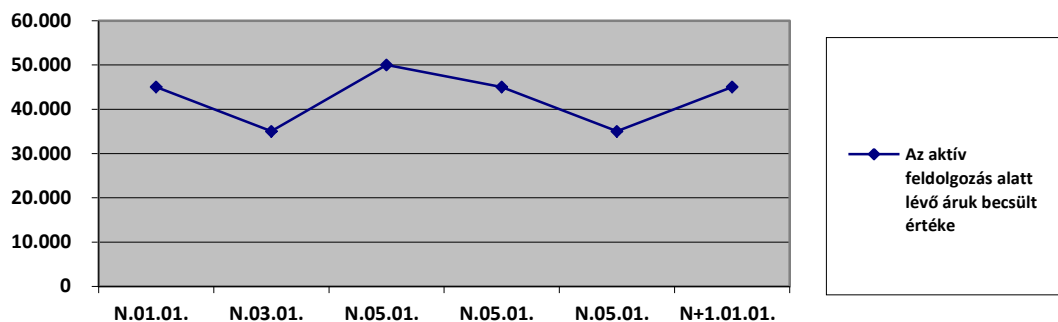
a) Aktív feldolgozás (AF)

Az aktív feldolgozásra adott engedély feltételeinek megfelelően az eljárás lezárásának maximális időtartama hat hónap lehet. Az eljárás alá vont áruk értékének becsléséhez és az eljárás lezárásához múltbeli adatokat és az üzleti volumenre vonatkozó becsléseket együttesen kell figyelembe venni.

Példa aktív feldolgozás esetében a biztosíték referenciaösszegének kalkulációjára:

- Az aktív feldolgozás alá vonható áruk teljes értéke 5 év alatt
(lásd az engedély 7. adatmezőjét) 600.000 €
- Vámtétel 10%
- ÁFA-kulcs 20%

Dátum	Az aktív feldolgozás alá vont áruk értéke	Az aktív feldolgozás lezárásával érintett áruk értéke	Az aktuálisan aktív feldolgozás alatt lévő áruk értéke
N. jan. 1	45.000	0	45.000
N. febr. 1	10.000	15.000	40.000
N. márc. 1	5.000	10.000	35.000
N. ápr. 1	12.000	5.000	42.000
N. máj. 1	8.000	0	50.000
N. jún. 1	5.000	8.000	47.000
N. júl. 1	5.000	5.000	45.000
N. aug. 1	0	5.000	40.000
N. szept. 1	5.000	10.000	35.000
N. okt. 1	15.000	10.000	40.000
N. nov. 1	15.000	12.000	42.000
N+1. jan. 1	8.000	5.000	45.000

- Az érintett aktív feldolgozás alá vonható áruk maximális értéke az üzleti tevékenységek volumene alapján² = 50.000 €

A referenciaösszegnek a behozatali vámot fedező része: 50.000 € x 10% = 5.000 €

A referenciaösszegnek az egyéb terheket fedező része: 55.000 € x 20% = 11.000 €

- A biztosíték referenciaösszege: 16.000 €.

A referenciaösszeg megfelel a maximális érintett összegnek = 16.000 euró – ami az olyan, az aktív feldolgozás alá vont áruk esetében megfelel a vámtartozás és egyéb terhek összegének, amelyeket az adott pillanatban nem vontak következő vámeljárás alá. Ez az összeg egy vagy több vám-árunyilatkozatnak is megfelelelhet.

A fenti példa azt mutatja be, hogy a biztosítékot csak olyan áruk tekintetében kell nyújtani, melyek ténylegesen az aktív feldolgozási eljárás alatt állhatnak, olyan árukra nem, amelyek csak

² Ez esetben a referenciaösszeg számításának alapja nem az engedély érvényességének időtartama vagy az eljárás lezárásának időtartama.

elméletben vonhatók az eljárás alá. Más szavakkal a tényleges helyzetet kell figyelembe venni: ez az aktív feldolgozásra vonatkozó vám-árnyilatkozatoknak megfelelő áruk becsült értéke és az azoknak az ügyleteknek megfelelő, becsült érték, amelyekkel az aktív feldolgozási eljárásokat lezárják (lásd az UVK 215. cikk (1) bekezdését), valamint ezek alakulása a referencia-időszakban, ahogy azt a biztosíték nyújtására kötelezett személy kereskedelmi okmányai és számviteli nyilvántartásai mutatják (VA 155. cikk (4) bekezdése).

Az érintett aktív feldolgozás alatt lévő áruk értékének megállapításakor az előző 12 hónapban végzett aktív feldolgozási műveletek múltbeli adatait is figyelembe kell venni.

b) Vámraktározás:

1. változat – kalkulációs módszer arra az esetre, amikor nyilvántartási és becslési adatok egyaránt rendelkezésre állnak (ez a módszer csak akkor alkalmazható, ha a vámraktározási eljárás alá vont áruk értéke egyenletesen oszlott meg az előző 12 hónap során!!!)

- A vámraktározási eljárás alá vont áruk összértékére vonatkozó becslés **egy évre:** 50.000.000 euró
- Maximális vámtétel az adott helyen tárolt áruk esetében: 10%
- Az eljárás lezárásának maximális időtartama: két hét
- Vámtartozás éves szinten: 50.000.000 euró x 10 % = 5.000.000 €
- Vámtartozás heti szinten: 5.000.000 euró / 52 hét = 96.150 €
- Referenciaösszeg: 96.150 euró x 2 hét = 192.300 €

2. változat – nem állnak rendelkezésre múltbeli adatok, ugyanakkor becslési adatok elérhetők

A referenciaösszeget a létesítmény tárolási kapacitásától és az adott létesítményre vonatkozó üzleti volumenbecsléstől függően a vámraktározási eljárás alá vonható áruk értéke alapján kell megállapítani.

- A vámraktározási eljárás alá vont áruk összértékére vonatkozó becslés **egy évre:** 5.000.000 euró
- A tárolási kapacitástól és az üzleti volumenbecsléstől függően egy időben vámraktározási eljárás alá vonható áruk maximális értéke: 1.000.000 euró
- Maximális vámtétel az adott helyen tárolt áruk esetében: 10%
- ÁFA-kulcs (az érintett tagállam legmagasabb ÁFA-kulcsa): 20%
- A referenciaösszeg kiszámítása a behozatali vámra vonatkozóan: 1.000.000 euró x 10 % = 100.000 euró
- Az egyéb terheknek megfelelő referenciaösszeg kiszámítása: 1.100.000 euró x 20 % = 220.000 euró
- Referenciaösszeg = 320.000 euró

3. változat – konténeres tárolás

Azoknak a vámraktáraknak az üzemeltetői alkalmazhatják ezt az értékelési eljárást, amelyekben

konténereket tárolnak.

Az adott vámraktárban tárolt konténerek száma meghatározható a tárolási kapacitásból vagy kalkulálható az adott létesítmény maximális készleteként az üzleti volumenre vonatkozó becslések alapján.

A konténerenkénti érték kiszámolható átlagos összegként vagy konténerenkénti biztosítási értéként.

- A vámraktárban egy időben tárolható, érintett konténerek maximális száma: 1000
- Az áruk értéke (azaz biztosítási értéke) konténerenként: 1000 euró
- Maximális vámtétel: 10%
- A referenciaösszeg kiszámítása: $1.100.000 \text{ euró} \times 10\% = \underline{100.000} \text{ euró}$

c) Átmeneti megőrzési létesítmények

Az átmeneti megőrzési létesítmények tekintetében a referenciaösszeg kiszámításához ugyanazokat a módszereket lehet használni, mint a vámraktárak esetében.

V.2.4. A referenciaösszeg ellenőrzése

V.2.4.1. A referenciaösszeg biztosítéknyújtásra kötelezett személy általi ellenőrzése – a VA 156. cikke

Az általános alapelv szerint a referenciaösszeget olyan elégséges szinten kell meghatározni, hogy az mindenkor biztosítsa a vámtartozások és egyéb terhek teljes összegének a fedezetét. Ez azt jelenti, hogy a gazdálkodó nem lépheti túl a referenciaösszeget olyan ügyletek indítványozásával, ahol a vámtartozások vagy egyéb terhek összegére már nem lenne fedezet.

A biztosíték nyújtására kötelezett személy köteles a referenciaösszeget ellenőrizni, és tájékoztatni a vámhatóságot, amennyiben a referenciaösszeg már nem nyújt fedezetet a lehetséges/meglévő vámtartozás összegére (VA 156. cikke). A referenciaösszeg túllépése előtt meg kell történnie ennek a közlésnek, kiegészítő biztosíték nyújtásával vagy a biztosíték cseréjének elégséges fedezetet nyújtó helyettesítő biztosíték nyújtásával egyetemben.

Az ellenőrzés bármely formája megfelelő, amennyiben az biztosítja, hogy a referenciaösszeget nem lépik túl. A biztosíték nyújtására kötelezett személytől megkövetelt ellenőrzés módját az összkezesés nyújtására vonatkozó kérelemben/engedélyben is meg lehet határozni. E tekintetben az illetékes hatóságok különösképpen előírhatják, hogy a biztosítéknyújtó személy minimálisan tartsa nyilván az egyes, általa benyújtott árunyilatkozatokat és adott esetben a vámok és egyéb terhek számított vagy becsült összegét.

Amennyiben az elégséges összegű biztosíték nyújtására vonatkozó kötelezettség annak következményeként nem teljesül, hogy a biztosítéknyújtásra kötelezett személy nem végzett megfelelő ellenőrzést (UVK 23. cikk (3) bekezdése, 27. és 28. cikke, FJA 16. cikke, VA 15. cikke), az érintett biztosítékkal fedezett vámeljárásra vonatkozó engedélyt kiadó vámhatóság (lásd az UVK 211. cikk (3) bekezdés (c) pontját) bármikor módosíthatja/felfüggesztheti/megsemmisítheti/visszavonhatja az adott engedélyt.

Nincs szükséges külön biztosíték nyújtása egyszerűsített eljárásban. Ezen kívül, az UVK 195. cikk (3) bekezdése alapján a vámhatóság az áruk átengedése előtt nem köteles az összkezesést ellenőrizni az UVK 166., 182. és 185. cikke szerinti egyszerűsített árunyilatkozat adás esetén. Ugyanakkor egyszerűsítések engedélyezésére a különleges eljárásra vonatkozó – az UVK 210. cikk (b)–(d) pontja szerinti – engedély keretében nem kerülhet sor azt megelőzően, hogy a különleges eljárásra vonatkozó engedélyt kiadták volna. Ha a különleges eljárásra vonatkozó engedély módosítása (kiegészítése/felfüggesztése/megsemmisítése/visszavonása) várható annak következményeként, hogy az engedély birtokosa nem teljesíti a nyújtott biztosítékkal kapcsolatos kötelezettségét, az egyszerűsítésre vonatkozó engedélyre is azonos módosítást kell alkalmazni.

V.2.4.2. A referenciaösszeg vámhatóságok általi ellenőrzése – a VA 157. cikke

Az adott eljárástól függően, a vámjogszabályok alapján az ellenőrzésnek három lehetséges módja van; ezek:

* Szabad forgalomba bocsátás esetén: minden egyes vám-árunyilatkozat tekintetében az áruknak az eljárás alá vonása időpontjában (normál árunyilatkozat esetén), valamint minden egyes kiegészítő nyilatkozat vonatkozásában (egyszerűsített vám-árunyilatkozat/a nyilatkozattevő nyilvántartásába való bejegyzés esetén)

* Árutovábbítás esetén: külön-külön az egyes ügyleteket tekintetében, amennyiben az NCTS

rendelkezésre áll;

* Minden más esetben: ellenőrzés (audit) (ideértve az átmeneti megőrzést is).

V.2.4.2.1. Szabad forgalomba bocsátás

Az áruk vámeljárási alá vonásának időpontjában valamennyi vám-árnyilatkozat esetében biztosítani kell a referenciaösszeg ellenőrzését (VA 157. cikk (1) bekezdés).

Az egyes vám-árnyilatkozatoknak az áruk vámeljárási alá vonásának időpontjában történő ellenőrzése a VA 157. cikkében meghatározott, úgynevezett tranzakció alapú ellenőrzés (amely a normál szabad forgalomba bocsátás és az árutovábbítás esetében alkalmazható). Ennek célja, hogy az áruátengedés előtt ellenőrzésre kerüljön a biztosíték meglétének és a referenciaösszeg megfelelő részének szükséges mértékű (az eljárásra bejelentett áruk vonatkozásában) rendelkezésre állása, ami így megakadályozza az áruknak az eljárásra történő átengedését, ha a biztosíték nem létezik, vagy a rendelkezésre álló összeg nem elegendő.

Amennyiben az UVK 166. cikkében (Egyszerűsített árnyilatkozat), 182. cikkében (Bejegyzés a nyilatkozattevő nyilvántartásába) és 185. cikkében (Önértékelés) hivatkozott egyszerűsítést alkalmazzák, és összközösséget nyújtanak, az áruk átengedésének nem feltétele a biztosíték vámhatóság általi ellenőrzése (UVK 195. cikk (3) bekezdése).

A VA 157. cikk (1) bekezdése alapján a kiegészítő árnyilatkozatok/ nyilvántartásba bejegyzett adatok ellenőrzése (egyszerűsített árnyilatkozattal vagy a nyilatkozattevő nyilvántartásába való bejegyzéssel tett szabad forgalomba bocsátás esetén) olyan áruátengedés utáni ellenőrzést takar, ahol a biztosíték meglétét és a referenciaösszeg vonatkozó részének szükséges mértékű (a bejelentett árukra kalkulált) rendelkezésre állását kell vizsgálni. Ezen túl pedig jelenti a referenciaösszeg megfelelő ellenőrzését/felülvizsgálatát, illetve audit indítását, amennyiben a biztosíték nem létezik, vagy a rendelkezésre álló összeg nem volt elegendő. Ez egy olyan tranzakció alapú ellenőrzés, ami kifejezetten az egyszerűsített árnyilatkozatok és a nyilatkozattevő nyilvántartásába való bejegyzés eljárások esetében alkalmazandó.

V.2.4.2.2. Új számítógépesített árutovábbítási rendszer (NCTS)

Az uniós árutovábbítási eljárás alá vont áruk esetében, ha a nyilatkozat feldolgozása a VA 273. cikk (1) bekezdés szerinti elektronikus rendszerben történik, a referenciaösszeg ellenőrzésére az új számítógépesített árutovábbítási rendszerben (NCTS) kerül sor, aminek frissítésére a Bizottságnak (EU) az UVK-ban előírt elektronikus rendszerek kifejlesztésére és telepítésére vonatkozó munkaprogram létrehozásáról szóló 2016/578 végrehajtási határozata irányadó. Amennyiben az NCTS nem áll rendelkezésre, a referenciaösszeg és a biztosíték ellenőrzésére az VA 72-04. mellékletének a rendelkezései vonatkoznak.

V.2.4.2.3. Audit típusú megközelítés

A IV.2.4.2.1. és a IV.2.4.2.2. pontokban hivatkozottaktól eltérő esetekben a referenciaösszeg ellenőrzését rendszeres és megfelelő audittal kell biztosítani (VA 157. cikk (3) bekezdése).

Ez a típusú ellenőrzés az alábbiakra terjedhet ki:

a) Uniós árutovábbítási eljárás alá vont, vízi vagy légi úton uniós kikötők vagy uniós repülőterek között szállított áruk, ha a biztosítéknyújtás kötelező, kivéve az UVK 233. cikk (4) bekezdés (e) pontja szerinti egyszerűsítés esetét.

- b) Az átmeneti szabályok szerint papíron bonyolított vasúti árutovábbítás keretében szállított áruk, illetve később, amennyiben nem alkalmaznak NCTS-t;
- c) Különleges eljárás alá vont áruk, kivéve árutovábbítást vagy átmeneti megőrzést;
- d) Szabad forgalomba bocsátás önértékelési engedéllyel (UVK 185. cikk).

Mit jelent a rendszeres és megfelelő audit?

A VA 157. cikk (3) bekezdése szerinti audit jelentése a gyakorlatban olyan fajta időszakos ellenőrzés, amelynek célja a vámkezelést követően annak vizsgálata, hogy a szükséges teljes időszakban (annak bármely időpillanatában) a biztosíték létezett, és a referenciaösszeget (a gazdálkodó) a **biztosíték felhasználásának egyetlen időpontjában sem** lépte túl. A gazdálkodó birtokában lévő okmányok és rendszerek mellett a vám-árnyilatkozatban megadott – amennyiben ennek megadása követelmény – biztosíték hivatkozási adatok is bizonyítékként szolgálhatnak az ilyen ellenőrzésekben.

Az ilyen audit nem vizsgálja, hogy az egyes eljárásokban meghatározott konkrét összegeket helyesen állapítják-e meg (a vámértékre, származásra, díjakra vagy más tényezőkre tekintettel), vagy azt, hogy a nyújtott biztosíték csökkentésének szintje indokolt-e stb.

A referenciaösszeg vámhatóság általi auditja a gazdálkodó által nyújtott és a vámhatóság rendelkezésére álló információk ellenőrzésén alapul, ugyanakkor kiterjedhet a gazdálkodó létesítményeiben vagy az áruk tárolási helyén helyszíni ellenőrzésekre is.

A biztosítéknyújtás helye szerinti vámhivatal köteles egyensúlyt találni a jogi előírásoknak történő megfelelés biztosítása és az ellenőrzésnek mind a vámhatóság, mind a gazdálkodó oldalán jelentkező anyagi és időbeli terhei között. Ezért a referenciaösszeg vizsgálatának egyrésztől figyelembe kell vennie az egyéb ellenőrzések eredményeit. Másrésztől a referenciaösszeg vizsgálata együtt is alkalmazható, és összehangolható más konkrét ellenőrzési tevékenységekkel (pl. konkrét engedélyek ellenőrzése a „vámügyi egyszerűsítések” típusú engedélyezett gazdálkodó esetében). Ezt az adott gazdálkodót érintő ellenőrzési tevékenységek tervezésekor figyelembe kell venni. Így a vámhatóságnak lehetősége van teljes körű, a gazdálkodó minden tevékenységére kiterjedő ellenőrzést végezni.

Rendszeres:

A referenciaösszeg vizsgálatára vonatkozó ellenőrzési tevékenységek tervezésére javasolt időkeret egy év (Ez az időkeret a referenciaösszeg megállapításával kapcsolatos tevékenységek következményeként javasolt. A referenciaösszeg kalkulációja során az értékelendő adatok gyűjtése 12 hónapos időszakot vesz figyelembe – VA 155. cikk (4) bekezdése)

Újként alapított gazdálkodó esetén, vagy ha a különleges eljárás első alkalommal kerül engedélyezésre, és ezért a gazdálkodó nem rendelkezik adatokkal/tapasztalattal (pl. új vámraktár engedélyezésére), három hónap elteltével ellenőrzés végzése javasolt.

Amennyiben a gazdálkodó bővíti üzleti tevékenységét (és az megnövekedett esetszámokhoz vezethet), ez jelzés lehet arra, hogy ellenőrzést kell lefolytatni (az aktuális ellenőrzési terven kívül).

Megfelelő: az audit vizsgálati körének (mértékének) ki kell terjednie a nyújtott biztosíték által fedezett összes műveletre, tekintettel a gazdálkodó által benyújtott árnyilatkozatokhoz

kapcsolódó nyilvántartásokra, valamint az eljárás vámfelügyeletének a lezárására/végére. A megfelelés az audit minőségének mértéke tekintettel az azon következtetés alátámasztásaként gyűjtött bizonyítékok helyállóságára és megbízhatóságára, hogy a referenciaösszeg bármely időpontban elegendő volt a vámtartozás és adott esetben az egyéb terhek összegének a fedezetére, az adott biztosítékok megkövetelő műveletek vonatkozásában.

A VA 157. cikk (3) bekezdését úgy kell értelmezni, mint a referenciaösszeg vámhatóság általi ellenőrzésének módjaira vonatkozó minimális követelményeket a VA 157. cikk (1) és (2) bekezdésében hivatkozottaktól eltérő esetekben. A szorosabb ellenőrzési tevékenységek – akár tranzakció alapú tevékenységekig – akkor fogadhatók el, ha azokat a tagállamok nemzeti gyakorlata lehetővé teszi. Az ellenőrzés ezen módja megfelelőnek és rendszeresnek tekinthető a VA 157. cikk (3) bekezdésében hivatkozottak alapján.

Mindazonáltal a vámhatóság köteles a biztosíték meglétét és érvényességét minden esetben ellenőrizni, amikor valamely gazdálkodó biztosítékkihivatkozási számot közöl a vám-árunyilatkozaton (VA 154. cikk (3) bekezdés).

V.2.5. A referenciaösszeg felülvizsgálata

A biztosítéknyújtás helye szerinti vámhivatal – saját kezdeményezésére vagy a biztosítéknyújtásra kötelezett személy kérésére – felülvizsgálja a referenciaösszeget, és szükség szerint kiigazítja azt (VA 155 cikk (5) bekezdés).

Ebben az értelemben a referenciaösszeg felülvizsgálata a referenciaösszeg értékének aktualizálását jelenti.

Miközben a referenciaösszeg ellenőrzése arra irányul, hogy a megállapított referenciaösszeg elégséges a keletkezett vagy esetlegesen keletkező behozatali vagy kiviteli vám, valamint az egyéb terhek összegének fedezésére, a referenciaösszeg felülvizsgálatát az ellenőrzési tevékenység következményének lehet tekintetni.

A referenciaösszeg felülvizsgálatának a vámtartozás és az egyéb terhek összegének fedezete érdekében nyújtott biztosíték szintjére, valamint a referenciaösszeggel összefüggésben kiadott engedélyekre van hatása.

V.2.6. Az összekeszesség csökkentésének szintje

V.2.6.1. A keletkezett vámtartozás és egyéb terhek

Valamely keletkezett vámtartozás az alábbiakban felsorolt vámeljárásokhoz kapcsolódhat:

- (a) szabad forgalomba bocsátás normál vám-árunyilatkozat alapján, halasztott fizetés nélkül;
- (b) szabad forgalomba bocsátás normál vám-árunyilatkozat alapján, halasztott fizetéssel;
- (c) szabad forgalomba bocsátás az Európai Parlament és a Tanács, az Unió Vámcodekx létrehozásáról szóló 952/2013/EU rendelete (2013. október 9.) 166. cikke szerint benyújtott vám-árunyilatkozat alapján;
- (d) szabad forgalomba bocsátás az Európai Parlament és a Tanács, az Unió Vámcodekx létrehozásáról szóló 952/2013/EU rendelete (2013. október 9.) 182. cikke szerint benyújtott vám-árunyilatkozat alapján;
- (e) ideiglenes behozatal a behozatali vám alóli részleges mentességgel;
- (f) meghatározott célra történő felhasználási eljárás;
- (g) egyéb fajta vám művelet.

Az egy vagy több vámművelet/-árunyilatkozat/ eljárás (VA 32-03. melléklet (1b). bekezdés felsorolása szerint) során keletkezett vámtartozásnak és egyéb terheknek megfelelő biztosíték összege (UVK 95. cikk (3) bekezdés) a referenciaösszeg meghatározott részének 30%-ára csökkenthető (VA 158. cikk (2) bekezdés).

Ez a csökkentés, kérelemre, csak a „vámügyi egyszerűsítések” típusú engedélyezett gazdálkodó részére biztosítható. A jogszabályi rendelkezések nem írnak elő más, a „vámügyi egyszerűsítések” típusú engedélyezett gazdálkodó által teljesítendő feltételt a csökkentés adta előnyök gazdálkodó általi alkalmazásához.

Az esetlegesen keletkező vámtartozás és egyéb terhek³

Lehetséges vámtartozás az áruknak az átmeneti megőrzéséhez és az alábbiakban felsorolt vámeljárásokhoz kapcsolódhat:

- (a) uniós árutovábbítási eljárás/egységes árutovábbítási eljárás;
- (b) vámraktározási eljárás;
- (c) ideiglenes behozatal a behozatali vám alóli teljes mentességgel;
- (d) aktív feldolgozási eljárás;
- (e) meghatározott célra történő felhasználási eljárás;
- (f) egyéb fajta vám művelet.

A VA 158. cikk (1) bekezdése szerint azon vámtartozásokat és egyéb terheket fedező összekezeség összege (UVK 95. cikk (2) bekezdés), mely esetlegesen az áruknak a VA 32-03. melléklet (1a) bekezdésében felsorolt egy vagy több vám művelet (átmeneti megőrzés és/vagy egy vagy több vámeljárás) alá vonása esetén keletkezhetnek, az alábbiak szerint csökkenthetők:

- a referenciaösszeg 50%-a: a kérelmezőnek teljesítenie kell az UVK 95. cikkében és az FJA 84. cikk (1) bekezdésében előírt feltételeket;
- a referenciaösszeg 30%-a: a kérelmezőnek teljesítenie kell az UVK 95. cikkében és az FJA 84. cikk (2) bekezdésében előírt feltételeket;
- 0% (biztosíték mentesség): a kérelmezőnek teljesítenie kell az UVK 95. cikkében és az FJA 84. cikk (3) bekezdésében előírt feltételeket.

Bármely gazdálkodó kérelmezheti a lehetséges vámtartozás és adott esetben egyéb terhek fedezetét biztosító összekezeség csökkentését/biztosítéknyújtás alóli mentességet, amennyiben teljesíti az FJA 84. cikke szerinti feltételeket.

1) Az FJA 84. cikk (1) bekezdés (a)–(e) pont, 84. cikk (2) bekezdés (a)–(f) pont és a 84. cikk (3) bekezdés (a)–(k) pont alapján a gazdálkodók által teljesítendő feltételek értékeléséhez a vámhatóságnak az „Engedélyezett gazdálkodók – Iránymutatás” (hiv. TAXUD/B2/047/2011 Rev.6) szerinti útmutatásra kell támaszkodniuk, mivel fenti cikkek által előírt feltételek azonosak a „vámügyi egyszerűsítések” típusú engedélyezett gazdálkodói kérelemre vonatkozó kritériumokkal, ahogy azt a VA 25. és 26. cikke rögzíti. Az UVK 38. cikk (5) bekezdése szerint a „vámügyi egyszerűsítések” típusú engedélyezett gazdálkodó státusz engedélyezésekor elvégzett értékelés nem végezhető el ismét. E tekintetben a „vámügyi egyszerűsítések” típusú engedélyezett gazdálkodók általánosságban véve úgy tekintendők, mint akik teljesítik az FJA 84. cikk (1)

³ Jelen iránymutatás az aktuálisan érvényes jogszabályi előírásokkal összhangban íródott. Az FJA 84. cikkének módosításáról egyeztetések vannak folyamatban, és jelen dokumentum ennek megfelelően aktualizálva lesz, azt követően, hogy a módosított jogszabályi szöveg hatályba lép

bekezdés (a)–(e) pont, 84. cikk (2) bekezdés (a)–(f) pont és 84. cikk (3) bekezdés (a)–(k) pont szerinti feltételeket.

2) A gyakorlatban az „elégéses pénzügyi források” értékelése (**FJA 84. cikk (1) bekezdés (f) pont, 84. cikk (2) bekezdés (g) pont és 84. cikk (3) bekezdés (l) pont**) annak ellenőrzése, hogy a kérelmező rendelkezik-e a szükséges pénzügyi erővel ahhoz, hogy megfizesse a referenciaösszegnek a biztosíték által nem fedezett részéhez kapcsolódó lehetséges vámtartozást és adott esetben az egyéb terheket.

Ezen értékelés elvégzése során a vámhatóságnak a nemzeti szinten rögzített szabályokat és eljárásokat kell követnie, és a gazdálkodó számára kötelezővé tehetik a következő dokumentumok benyújtását: az igazgatók /tagok/ egyéni vállalkozó által jóváhagyott, legutolsó cash flow jelentés, mérleg, eredmény kimutatás; egy pénzügyi intézet vagy/hitelintézet által kiadott hitelkeret szerződés vagy más megfelelő bizonyíték, amely a nemzeti gyakorlatnak megfelelően a vámhatóság számára elfogadható.

Az elégéses pénzügyi erőforrások értékelése a VA 26. cikk (1) bekezdés (c) pontja alapján, a „vámügyi egyszerűsítések” típusú engedélyezett gazdálkodói státusz megadása érdekében elvégzett megfelelő pénzügyi helyzet értékelésének szerves részét képezheti. Ebben az esetben a „vámügyi egyszerűsítések” típusú engedélyezett gazdálkodó részére, az összkezeség szintjének csökkentésére vonatkozó kérelem vagy a biztosítéknyújtás alóli mentességre vonatkozó kérelem értékelésekor, a vámhatóságnak csak ezt kell eldöntenie, hogy a pénzügyi helyzet indokolja-e a biztosíték csökkentését vagy a biztosítékmentességet, egyúttal figyelembe véve bármely, a „vámügyi egyszerűsítések” típusú engedélyezett gazdálkodói engedély megadását követően végzett ellenőrzés és/vagy újraértékelés eredményeit. Szükség szerint a vámhatóság megkövetelheti további igazolás és további okiratok benyújtását annak érdekében, hogy aktualizálják a „vámügyi egyszerűsítések” típusú engedélyezett gazdálkodó pénzügyi helyzetének a korábbi értékelési eredményét.

VI. ÁTMENETI RENDELKEZÉSEK

Az uniós árutovábbítás kívül esik jelen fejezet hatókörén, mivel annak az eljárásnak a tekintetében a meglévő, új számítógépesített árutovábbítási rendszer (NCTS) érvényes és az hatékony biztosítékkezelési modul tartalmaz.

Az átmeneti időszakban, amíg a vámhatósági határozatok informatikai rendszer nem kerül bevezetésre, az uniós vámjog nem biztosít formanyomtatványt az összkezeség nyújtására vonatkozó engedélykérelemre. Az FJA 2. cikk (5) bekezdés (b) pontja és (6) bekezdése (amit az ÁFJA 55.1. cikke módosít) értelmében a tagállamok dönhetnek megfelelő alternatív adatelemek alkalmazásáról az FJA A. mellékletében meghatározottaktól eltérően. Mindazonáltal az adatkövetelményeknek legalább a következőkre kell kiterjedniük:

- A kérelmező/engedélyes azonosítása (3/2. adatelem: a kérelmező/engedélyes vagy a határozat jogosultjának azonosítása, vagy ha a kérelmezőnek nincs érvényes EORI száma, akkor a 3/1. adatelem: kérelmező/engedélyes vagy határozat jogosultja);
- A kérelem vagy engedély típusa (1/1. adatelem: Kérelem/határozattípus kódja);
- Az engedély használata egy vagy több tagállamban (1/4. adatelem: Földrajzi érvényesség – Unió), ahol alkalmazandó.

VI.1. 2913/1992 rendelet feltételei szerint kiadott engedélyek újraértékelése (FJA 251. cikk)

Az FJA 251. cikkében foglaltak szerint, a 2913/92 (EGK) rendelet alapján kiadott és 2016. május 1-én hatályos engedélyek az érvényességi időszak végéig vagy az engedélyek újraértékeléséig érvényben maradnak. Viszont az FJA 254. cikkének megfelelően **ezen engedélyek alkalmazása** 2016 májusától az UVK feltételeivel összhangban történhet (FJA 90. melléklet).

Ha valamely összkezeség nyújtására vonatkozó új engedély egy olyan összkezeség nyújtására vonatkozó engedély újraértékelésének eredményeként kerül megadásra, amelyhez a 2913/92 (EGK) rendelet 226. cikk (b) pont vagy (c) pont szerinti valamely eljárás alkalmazásával összefüggő halasztott vámfizetési engedély is tartozott, az új engedéllyel egy időben új halasztott vámfizetési engedély is automatikusan kiadásra kerül az UVK 110. cikknek megfelelően (VA 345. cikk (1) bekezdése). A gyakorlatban az összkezeség nyújtására vonatkozó engedély és a halasztott vámfizetési engedély megadása külön eljárásnak minősül (az FJA A. mellékletében eltérő kód alatt szerepelnek).

<i>2016.05.01. előtt</i>	<i>2016.05.01. és 2019.04.30. között</i>	<i>2019.05.01-től</i>
<i>2016.05.01. előtt határozatlan időre kiadott engedély</i>	<i>A régi szabályok alapján kiadott engedély – ideértve a, meglévő biztosítékra vonatkozó intézkedéseket is – hatályban marad, habár azt legkésőbb 2019.04.30-ig újra kell értékelni.</i>	<i>Az újraértékelés új engedélyt eredményez</i>
<i>2016.05.01. előtt kiadott engedély, amely érvényessége 2016.05.01. után, de még 2019.05.01. előtt jár le (a konkrét lejárat nap az engedélyben rögzítve)</i>	<i>Az engedély újraértékelése olyan új engedélyként kezelendő, amit az új összkézességre vonatkozó követelményeknek megfelelően adnak meg.</i>	<i>A „újraértékelt” engedély (2016.05.01. utáni dátummal) úgy marad érvényben, mintha azt az új szabályoknak megfelelően adták volna meg.</i>
<i>2016.05.01. előtt kiadott és 2019.05.01. után lejárat nap az engedélyben rögzítve)</i>	<i>A régi szabályok alapján kiadott engedély – ideértve a vonatkozó, meglévő biztosítékra vonatkozó intézkedéseket is – hatályban marad, habár azt legkésőbb 2019.04.30-ig újra kell értékelni.</i>	<i>Az újraértékelés új engedélyt eredményez</i>
<i>Az engedély megadására 2016.05.01. után került sor, de a kérelmet 2016.05.01. előtt nyújtották be</i>	<i>Az engedély az új összkézességi követelményeknek megfelelően kerül megadására.</i>	<i>Az engedély folyamatosan érvényes, hiszen azt az új szabályoknak megfelelően adták meg.</i>

VI.2. Az aktuálisan használt kezes kötelezettségvállalások cseréje/aktualizálása

Ha a kötelezettségvállalás aktuális formáját a VA 32-03. mellékletének megfelelően lecserélik, és amennyiben a biztosítékot nyújtó személy nem kívánja módosítani a referenciaösszeget, illetve nem változik a biztosítékcsökkentés szintje, a vámeljáráások hatóköre vagy az adott biztosíték felhasználásával érintett országok listája, a kezes vállalja, hogy szükség szerint aktualizálja a dokumentumon belüli jogszabályi hivatkozásokat.

E célból a kezes módosíthatja a kötelezettségvállalást, úgy, hogy nyilatkozik, hogy a kötelezettségvállalás 2016. május 1-ét követően is érvényben marad, továbbá szükség szerint, a kapcsolódó vámeljáráásokra való hivatkozásként jelzi az UVK új jogszabályi rendelkezéseit.

Amennyiben a korábban benyújtott kötelezettségvállalások jogi hatása megegyezik a VA 32-03. mellékletében rögzítettekkel, azok aktualizálása/cseréje nem szükséges.

A biztosítéknyújtás helye szerinti vámhivatalnak biztosítania kell a kötelezettségvállalások megfelelő aktualizálását.

A kötelezettségvállalásokat szükség szerint ki kell cserélni, amint új biztosítékot kell nyújtani (lásd a példát a 3. mellékletben).

Az összkézesség alkalmazására (ideértve a csökkentett összegű biztosítékra vagy a biztosítéknyújtás alóli mentességre) vonatkozó engedélyt újra kell értékelni az UVK és az FJA,

valamint a VA szabályainak és feltételeinek megfelelően, amennyiben a kötelezettségvállalás aktualizálása a biztosíték érvényességi feltételeit érinti, úgy, mint:

- a tagállamot, ahol az érvényes,
- az adott biztosíték által fedezett vámeljáráásokat
- a megállapított referenciaösszeget⁴, ha a lehetséges vámtartozásra és egyéb terhekre vonatkozó biztosíték összege tekintetében a csökkentés szintjét az adott engedély révén biztosítják, és a referenciaösszeg új értéke magasabb,
- a nyújtandó biztosíték tekintetében a csökkentés szintjét,
- a kötelezettségvállalás joghatását esetlegesen befolyásoló egyéb feltételeket.

VI.3. Információk tárolása

A biztosítékkezelés rendszer bevezetéséig a tagállamok meglévő nemzeti rendszereiket használhatják a referenciaösszeg rájuk eső részének nyilvántartására és ellenőrzésére. A jelenlegi gyakorlat folytatása történhet papíralapú eljárás keretében is (az ÁFJA 7. cikkével összhangban).

Az illetékes vámhatóság a határozathozatal során felhasznált összes adatot és támogató információt köteles a határozat érvényességének végétől számított legalább három éven keresztül megőrizni.

VI.4. Információcsere

VI.4.1. Az információcsere eszközei – az elektronikus adatfeldolgozási eljárásoktól eltérő eszközök

Tekintettel az adott célra tervezett elektronikus rendszerek hiányára, az egynél több tagállamot érintő biztosítékokkal kapcsolatos információcsere céljából átmeneti intézkedéseket kell hozni annak biztosítása érdekében, hogy az információcsere megvalósuljon.

Az összekapcsoltság nyújtásával kapcsolatos engedély megadásához szükséges egyeztetések során a tagállamok közötti információcsere a határozathozatali folyamat részét képezi. Az ÁFJA 3. cikk (1) bekezdése értelmében a vámhatósági határozatok rendszer bevezetésének napjáig a vámhatóság köteles biztosítani az információk cseréjére és tárolására alkalmas eszközök rendelkezésre állását, annak érdekében, hogy megvalósíthatók legyenek a VA 14. cikke szerinti egyeztetések.

A biztosítékkezelés rendszer bevezetéséig, a biztosítékokra vonatkozó információcsere céljából (a biztosítékok felhasználásának és felülvizsgálatának összefüggésében) a tagállamok elektronikus levelezést használnak.

Az ilyen információk illetéktelen személyekhez kerülésének megelőzése, valamint a különböző tagállamokban egyértelmű kapcsolattartási pontok meghatározása érdekében az egyes tagállamok kötelesek egyetlen kapcsolattartási pontot kijelölni e célra. Az elképzelés szerint minden egyes tagállam egyetlen egyedi kapcsolattartási ponttal rendelkezik ezen információk azon tagállamok közti cseréjére, ahol a gazdálkodó a biztosítékot felhasználni kívánja. A tagállamok a Bizottság felé közlik az ÁFJA 3. cikk (2) bekezdése szerint kijelölt kapcsolattartási pontjukat, majd a Bizottság saját honlapján közli a kapcsolattartási pontok listáját.

Az illetékes hatóságok a vámeljárási jogosultja részére tanúsítványt adhatnak ki (hasonlóan az

⁴ Ez abban az esetben is érvényes, amikor biztosíték nem kerül nyújtásra – biztosítéknyújtás alóli mentesség

árutovábbításban alkalmazott TC31 összkezeségi tanúsítványhoz –VA 72-04. melléklete).

VI.4.2. A kicserélendő adatok

A biztosítékkezelés rendszer bevezetéséig a biztosítéknyújtásra kötelezett személy az összkezeség nyújtására vonatkozó kérelmében meghatározza a referenciaösszeg megosztását azon tagállamok között, ahol a különböző árukkal összefüggésben a biztosíték által fedezett vámjogi műveleteket kívánja folytatni (megkezdeni), az uniós árutovábbítási eljárás alá vont áruk kivételével.

A javasolt referenciaösszeg elfogadásával kapcsolatban a vámhatóságok között a következő információk cserélendők ki⁸:

- a) A kérelem adatai;
- b) A referenciaösszegnek az egyes érintett tagállamok szerinti javasolt lebontása;
- c) A kérelemmel kapcsolatos határozat adatai és hivatkozási száma;
- d) Kedvező döntés esetén a kezesi kötelezettségvállalás azonosítószáma, a hozzárendelt biztosíték-hivatkozási számok és a hozzáférési kódok;
Az átmeneti időszakban az egyes tagállamnak lehetősége van egyedi biztosíték-hivatkozási számokat hozzárendelni a referenciaösszegekből rájuk eső részekhez a referenciaösszeg nyilvántartására és felülvizsgálatára vonatkozó, meglévő gyakorlatuknak megfelelően. Az egyes tagállamok által a VA 157. cikke alapján ellenőrizendő, saját referenciaösszegrészükhöz hozzárendelendő biztosíték-hivatkozási szám szerkezete feleljen meg az FJA A. melléklete és a VA jogszabályi rendelkezéseiben meghatározott minimális követelményeknek. Bármely helyzetben egyedi hivatkozás, azaz a kezesi kötelezettségvállalás azonosítószáma alkalmazandó az egynél több tagállamban használandó biztosítékkal kapcsolatos közlésekhez.
Az olyan tagállamokban, amelyek nem rendelkeznek informatikai alkalmazással a biztosítékok kezelésére, az árutovábbításban érvényesítendő üzletmenet-folytonossági eljáráshoz hasonló, papíralapú eljárás is megengedett. E célból a biztosítéknyújtás helye szerinti vámhivatal által a gazdálkodó felé kiadott dokumentumok formája lehet a VA 72-04. melléklet VI. és VII. fejezete szerinti forma.
- e) A biztosíték felhasználása szerinti tagállamban alkalmazandó kijelölt megbízottra vagy kézbesítési címre vonatkozó adatok;
- f) Ha kedvezőtlen határozat meghozatala várható, a meghallgatási jogra történő felhívás, a kérelmező válasza és az egyeztetéssel érintett tagállam álláspontjára vonatkozó információk. A kedvezőtlen határozat lehet részleges, azaz vonatkozhat a referenciaösszeg azon részére, amely tekintetében nem sikerült megállapodásra jutni.

VI.5. Egyeztetési eljárás

Összkezeség nyújtására vonatkozó engedély esetén a gazdálkodónak a kérelemben jeleznie kell, mely tagállamban és mely eljárásban kívánja a biztosítéket felhasználni, és egyúttal utalnia kell a

VA 155. cikke szerint megállapítandó referenciaösszegre.

Ezen információk alapján a biztosítéknyújtás helye szerinti vámhivatal egyeztetési eljárást indít az érintett tagállamok kapcsolattartóival annak érdekében, hogy meghatározza a kölcsönösen megállapodott és adott esetben elfogadhatóan megosztott referenciaösszeget.

Ha különleges eljárásokra két különböző tagállam két különböző engedélyt ad ki az összekeszesség nyújtására vonatkozó ugyanazon engedély keretein belül, a kérelmezőnek a különleges eljárással kapcsolatos minden egyes engedély esetében külön kell jeleznie a referenciaösszeget (mindkét engedélyt ugyanaz az összekeszesség fedezi). Ebben a helyzetben az ÁFJA 8. cikke alapján a referenciaösszeg megosztása tekintetében egyeztetést kell lefolytatni.

Amennyiben eltérő áruk tekintetében több vámjogi műveletet szándékoznak indítványozni a különleges eljárásra vonatkozó ugyanazon engedély keretében olyan eltérő tagállamokban ahol ugyanazon összekeszesség érvényes, a referenciaösszeg egyeztetése kiterjed az érintett tagállamok közötti megosztásra is.

Ha egynél több tagállamban (a vámtartozás eltérő tagállamokban keletkezhet) érvényes összekeszességre van szükség egy olyan esetben, amikor az összekeszesség nyújtására vonatkozó határozatot és a különleges eljárásra vonatkozó engedélyt elbíráló tagállam azonos, nincs szükség a referenciaösszeg felosztására (az áruknak a különleges eljárásra történő átengedését és az eljárás lezárását ugyanaz a tagállam végzi el).

A referenciaösszeg tagállamok közötti megosztására akkor sincs szükség, ha az egynél több tagállamban használható összekeszesség által fedezett műveletek csak az egyik érintett tagállamban kezdődnek el (pl. amikor az árukat az egyik tagállamban vonják az adott eljárás alá, és a másik tagállamban, az áruk szállítását követően, az eljárást lezárják).

Viszont e tagállamok között az egyeztetésnek sorra kell kerülnie az összekeszességre vonatkozó engedély egyéb feltételei tekintetében (pl. egyéb terhek összege).

Ha a vámtartozás a biztosíték nyújtásától eltérő tagállamban merül fel, a VA 165. cikke (Kölcsönös együttműködés) irányadó a vámtartozás és adott esetben az egyéb terhek beszedésére.

A vámhatóságok közötti egyeztetésre a határidőkkel kapcsolatos általános szabályok (UVK 22. cikk (3) bekezdése, VA 14. cikke) az irányadók⁵.

Az UVK 22. cikk (3) bekezdése alapján a határozathozatal határideje 120 nap a kérelem befogadásának napjától számítva. A kérelem befogadását követően haladéktalanul meg kell küldeni az egyeztetésre vonatkozó kérést. Az egyeztetésre felkért tagállam köteles álláspontját a jelzett időn belül megküldeni. Ezt az időtartamot az illetékes hatóság bizonyos feltételek mellett meghosszabbíthatja. Ha a VA 14. cikk (3) bekezdésnek megfelelően az egyeztetésre felkért tagállam nem ad választ, az egyeztetés tárgyát képező feltételek és kritériumok teljesítettnek tekintendők (az egyeztetésre felkért tagállam részéről pozitív választ feltételez, és a tagállam a pozitív döntés tekintetében pénzügyi felelősséget visel az egyeztetést megindító fél felé).

Fontos megjegyzés:

A vámügyi határozatok rendszere 2017. október 2-án kezdi meg működését, a rendszer hatókörébe eső 22 engedély tekintetében. A valamely összekeszesség nyújtására vonatkozó határozatok kapcsán az engedélyben kizárólag a globális referenciaösszeget kell jelezni (előfordulások maximális száma: 1).

⁵ A további információkat a Vámügyi határozatok kezelésével kapcsolatos útmutató dokumentumban tekintse át.

Mindazonáltal az ÁFJA 8. cikkét kell alkalmazni addig, amíg a biztosítékkihivatkozási számrendszer bevezetésre nem kerül (2016/341/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet, 2015. december 17.). Ebben a helyzetben a referenciaösszeg megosztására vonatkozó, előírt információkat szabadon szerkeszthető szöveggként kell jelezni a 'Referenciaösszeg' adatszoportban (DE VI/5). Ugyanakkor megjegyzendő, hogy az összeg ilyen megosztását a CDMS nem dolgozza fel, az a vámisztviselőktől manuális beavatkozást tesz szükségessé. Viszont ez biztosítja, hogy kérelmező megfelelhessen az ÁFJA 8. cikk szerinti kötelezettségének.

Példa:

A dán vámhatóság egységes engedélyt adott aktív feldolgozásra, a biztosítékot összkezeség formájában nyújtották. Az aktív feldolgozást érintő engedély áruknak Norvégiából Dániába történő behozatalára vonatkozik úgy, hogy a dán vállalat az árukat Németországba, egy németországi gyárba történő feldolgozásra küldi. Ezt követően a feldolgozott árukat visszaküldik a dán vállalat dániai raktárába, hogy azokat Norvégiába re-exportálják. Az összes áruk behozatalára és re-exportálására Dánián keresztül kerül sor, az árukra vám-árunyilatkozatot Németországban nem nyújtanak be.

A referenciaösszeg kétfélmillió dán korona.

Ebben a konkrét helyzetben nincs szükség a referenciaösszeg megosztására Dánia és Németország között, mivel az aktív feldolgozásra vonatkozó engedélyt a dán hatóságok adták ki, továbbá az áruknak az aktív feldolgozásra való átengedését és az eljárás lezárását szintén Dániában végzik el. Ennek eredményeként nem kell egyeztetésnek folynia a dán és német hatóságok között az összkezeség nyújtására vonatkozó engedély tekintetében, illetve ezért a referenciaösszeg ellenőrzése is a dán vámhatóságok kizárólagos felelősségébe tartozik. Ugyanakkor az aktív feldolgozásra vonatkozó engedélytervezet kapcsán a VA 260 cikke értelmében Németországgal egyeztetni szükséges. A tervezett tevékenységek részleteit, ideértve a németországiakat is, az engedélytervezet 9. szövegmezőjében jelezni kell. A más érintett gazdálkodókra vonatkozó információt is jelezni kell.

A különleges eljárásokról szóló útmutató alapján az áruknak Németországba történő mozgatása az aktív feldolgozási engedély keretein belül történik, és nincs szükség külön biztosíték nyújtására ehhez a művelethez. Javasolt lehet az információcsere a két tagállam vámhatóságai között az aktív feldolgozás létesítményébe az áruk érkezésével, illetve a feldolgozott termékeknek a dániai vámraktárba való indítása kapcsán, az eljárás lezárása céljából, eltekintve attól az esettől, ha a vám eljárás lezárásáról szóló igazolás e vámellenőrzések tekintetében elégségesnek minősül (lásd a VA 265. cikkét).

VI.5.1. A referenciaösszeg megosztásának elfogadása

A másik tagállamban a vám eljárási folyamat zökkenőmentes biztosítása érdekében javasolt elektronikus levél formájában az egyeztetésre kijelölt kapcsolattartó(ka)t tájékoztatni, illetve az összkezeség nyújtására vonatkozó engedélytervezetről és a referenciaösszeg megosztásának az elfogadásáról egyeztetni.

VI.5.2. A referenciaösszeg javasolt megosztásának elutasítása

Amennyiben az egyeztetésben érintett tagállam nem ért egyet a referenciaösszeg javasolt részével, köteles az összkezeség nyújtására vonatkozó kérelmet befogadó tagállamot haladéktalanul tájékoztatni, és jelezni azokat az okokat, amelyek alapján a referenciaösszeg javasolt megosztásának elutasítását javasolja.

A kérelmező számára kedvezőtlen döntés meghozatal előtt a kérelem benyújtása helye szerinti vámhatóság köteles közölni a kérelmezővel, hogy milyen okokra alapozza döntését, és a kérelmezőnek meg kell adni a lehetőséget, hogy kifejtse álláspontját egy attól a naptól számított, meghatározott időtartamon belül, amikor a közlést megkapta vagy úgy tekintendő, hogy megkapta (UVK 22. cikk (6) bekezdés és VA 8. és 9. cikk).

A határozat meghozatal előtt újabb egyeztetést kell indítani a tagállamok között. Az adott határidő lejáratá előtt a kérelmezőt megfelelő formában értesíteni kell a döntésről.

Olyan határozat is születhet, amely nem tartalmaz döntést a referenciaösszeg azon részét illetően, amely tekintetében megállapodás nem született. Az egyeztetésbe bevont tagállam negatív álláspontja abban az értelemben kötelező érvényű a határozatot hozó tagállamra nézve, hogy ez utóbbinak a számára kedvezőtlen álláspontot rögzítenie kell a határozatban.

Bármely személy jogosult fellebbezni a vámhatóságnak az őt közvetlenül vagy személyesen érintő, a vámügyi jogszabályok értelmében benyújtott kérelmével kapcsolatos határozata ellen (UVK 44. cikke). Az olyan személyek, akik határozat meghozatala érdekében fordultak a vámhatósághoz, és a kérelmükkel összefüggésben az UVK 22. cikk (3) bekezdésében meghatározott határidőn belül a kérelmükkel kapcsolatban döntés nem született, szintén gyakorolhatják a fellebbezés jogát.

VI.6. A referenciaösszeg ellenőrzése az átmeneti időszakban

Az UVK 89. cikk (6) bekezdése arra kötelezi a vámhatóságot, hogy ellenőrizze a biztosítékot, amit az átmeneti időszakban is el kell végezni.

A biztosítékkihivatkozási szám bevezetéséig az ÁFJA 8. cikke alternatívát kínál, ami lehetővé teszi a vámhatóságok számára kötelezettségük teljesítését, azaz a biztosítékoknak az UVK 89. cikk (6) bekezdése szerinti ellenőrzését.

A tagállamok kötelesek a referenciaösszegeből rájuk eső részt a VA 157. cikkének megfelelően ellenőrizni. Az egyes tagállamok alkalmazhatják saját meglévő gyakorlati/nemzeti rendszereiket annak érdekében, hogy teljesítsék a referenciaösszeg ellenőrzésének kötelezettségét.

Mindazonáltal a biztosítéknyújtásra kötelezett személynek kell biztosítani, hogy a referenciaösszeg elégséges legyen a behozatali vagy kiviteli vám, valamint az áruk behozatalával vagy kivitelével kapcsolatos egyéb terhek – ahol azokat a biztosítéknak fedeznie kell – összegének a fedezésére. Amennyiben arra utaló jelek vannak, hogy a referenciaösszeg a továbbiakban nem elégséges az összes művelet fedezésére, az érintett személy köteles haladéktalanul tájékoztatni a biztosítéknyújtás helye szerinti vámhivatalt.

VII. MELLÉKLETEK

1. melléklet: Konkrét adatkövetelmények⁶ az összkézesség nyújtására vonatkozó kérelem és engedély tekintetében, ideértve annak esetleges csökkentését vagy elengedését (FJA A. melléklet – VI. cím)

VI. cím

Sorszám	Előírt adatelemek	KÉR.	ENG.
1.	Vám és egyéb terhek összege Tüntesse fel a legutóbbi 12 hónapos időszakra vonatkozó, egyetlen szállítmányra alkalmazandó vámok és egyéb terhek legmagasabb összegét. Amennyiben ilyen információ nem áll rendelkezésre, tüntesse fel a következő 12 hónapos időszakra vonatkozó, egyetlen szállítmányra alkalmazandó vámok és egyéb terhek vélhetően legmagasabb összegét.	Igen	Nem
2.	Átlagos időtartam az áruknak az eljárás alá vonása és az eljárás lezárása között Tüntesse fel a legutóbbi 12 hónapos időszakra vonatkozó, az áruk vám eljárás alá vonása és a vám eljárás lezárása közötti átlagos időszakot. Ezt az információt csak akkor kell megadni, ha az összkézességet áruk különleges eljárás alá vonására veszik igénybe.	Igen	Nem
3.	A biztosíték szintje Tüntesse fel, hogy a meglévő vámtartozások és adott esetben egyéb terhek fedezésére szolgáló biztosíték szintje a referenciaösszeg megfelelő részének 100 %-át vagy 30 %-át, és/vagy hogy a lehetséges vámtartozások és adott esetben egyéb terhek szintje a referenciaösszeg megfelelő részének 100 %-át, 50 %-át, 30 %-át vagy 0 %-át teszi-e ki. Az engedélyező vámhatóság adott esetben megjegyzéseket tehet.	Igen	Igen
4.	A biztosíték formája Tüntesse fel, hogy milyen formát fog öltetni a biztosíték. Amennyiben a biztosítékot kezességvállalás formájában nyújtják, adja meg a kezes teljes nevét és címét. Amennyiben a biztosíték egynél több tagállamban is érvényes, tüntesse fel a kezes más tagállamokbeli képviselőinek teljes nevét és címét.	Igen – opcionál is a kérelmező számára	Nem
5.	Referenciaösszeg Adja meg az összes művelet, árnyilatkozat vagy eljárást fedező referenciaösszegre vonatkozó információkat a Vámkódex 89. cikkének (5) bekezdésével összhangban. Ha a határozatot hozó vámhatóság által megállapított referenciaösszeg eltér a kérelemben jelzettől, indokolja meg az eltérést.	Igen	Igen
6.	Fizetési határidő Amennyiben az összkézességet szabad forgalomba bocsátás vagy meghatározott célra történő felhasználás esetén fizetendő behozatali vagy kiviteli vám fedezésére nyújtják, adja meg, hogy a biztosíték az alábbiak melyikére vonatkozik: Normál fizetési határidő, azaz a Vámkódex 108. cikkével összhangban legfeljebb tiz nap a vámtartozás adóssal történő közlésétől számítva. Halasztott fizetés.	Igen	Igen

⁶ Az összkézességre vonatkozó kérelem/engedély esetén előírt adatelemekkel kapcsolatban, kérjük, tekintse át az FJA A mellékletének 1. cím 1. fejezetét.

FJA A. melléklet, I. Cím – Más kérelmek és engedélyek kapcsán előírt biztosítéki hivatkozások (adatelemek)

1. **Az érintett engedéllyel kapcsolatban nyújtott biztosíték biztosítékhivatkozási száma (GRN).**
2. **Biztosíték összege** (az egyéni kezesség összege, vagy összkezeség esetén a referenciaösszegeből az átmeneti megőrzéshez vagy különleges eljáráshoz rendelt konkrét engedélynek megfelelő rész összege).

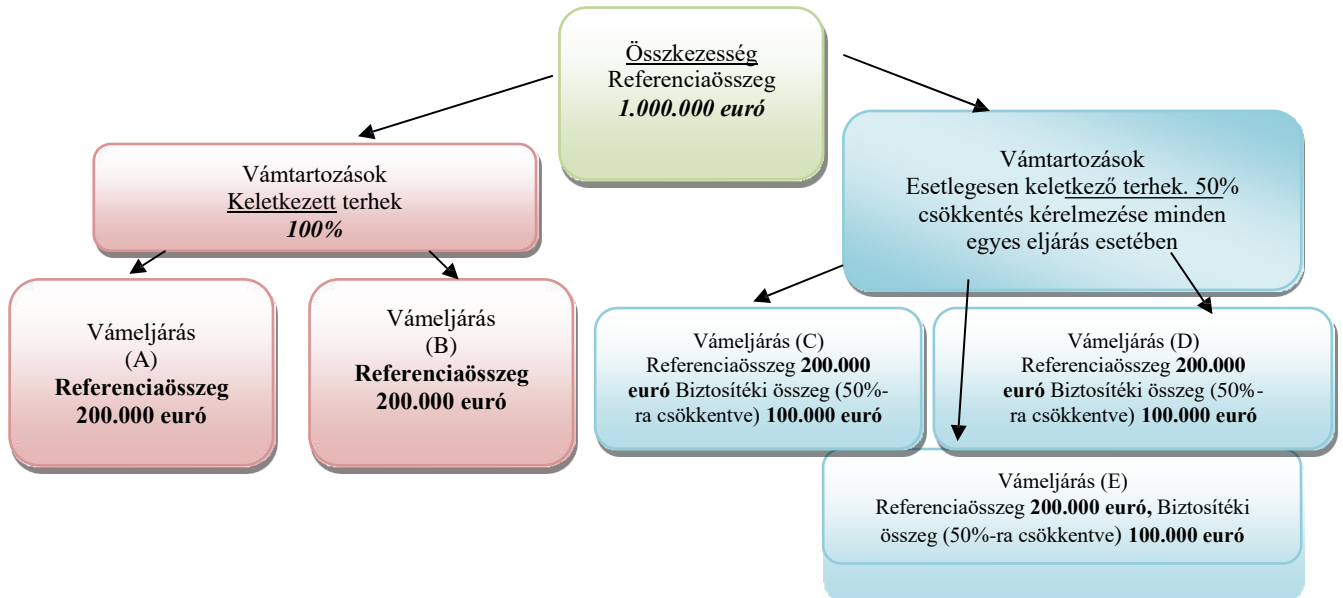
A biztosítékokra vonatkozó adatelemeket előíró kérelmek és engedélyek

1. A vám megfizetésének halasztására vonatkozó kérelem és engedély, amennyiben az engedélyt nem egyedi művelettel kapcsolatban adják meg (UVK 110 cikk / VII. cím)
2. Átmeneti megőrzési létesítmény üzemeltetésére vonatkozó kérelem és engedély (UVK 148. cikk/ IX. cím)
3. Aktív feldolgozási eljárás alkalmazására vonatkozó kérelem és engedély (UVK 211. cikk (1) bekezdés (a) pont / XVII. cím)
4. Passzív feldolgozási eljárás alkalmazására vonatkozó kérelem és engedély (UVK 211. cikk (1) bekezdés (a) pont / XVIII. cím)
5. Meghatározott célra történő felhasználási eljárásra vonatkozó kérelem és engedély UVK 211. cikk (1) bekezdés (a) pont)
6. Átmeneti bebocsátási eljárás alkalmazására vonatkozó kérelem és engedély (Uniós Vámkódex 211. cikk (1) bekezdés (a) pont)
7. Az áruk vámraktározása esetében a tárolási létesítmények üzemeltetésére vonatkozó kérelem és engedély (UVK 211. cikk (1) bekezdés (b) pont)

2. melléklet: Példa az összekeszesség összegének a kiszámítására esetleges csökkentésekkel/elengedéssel

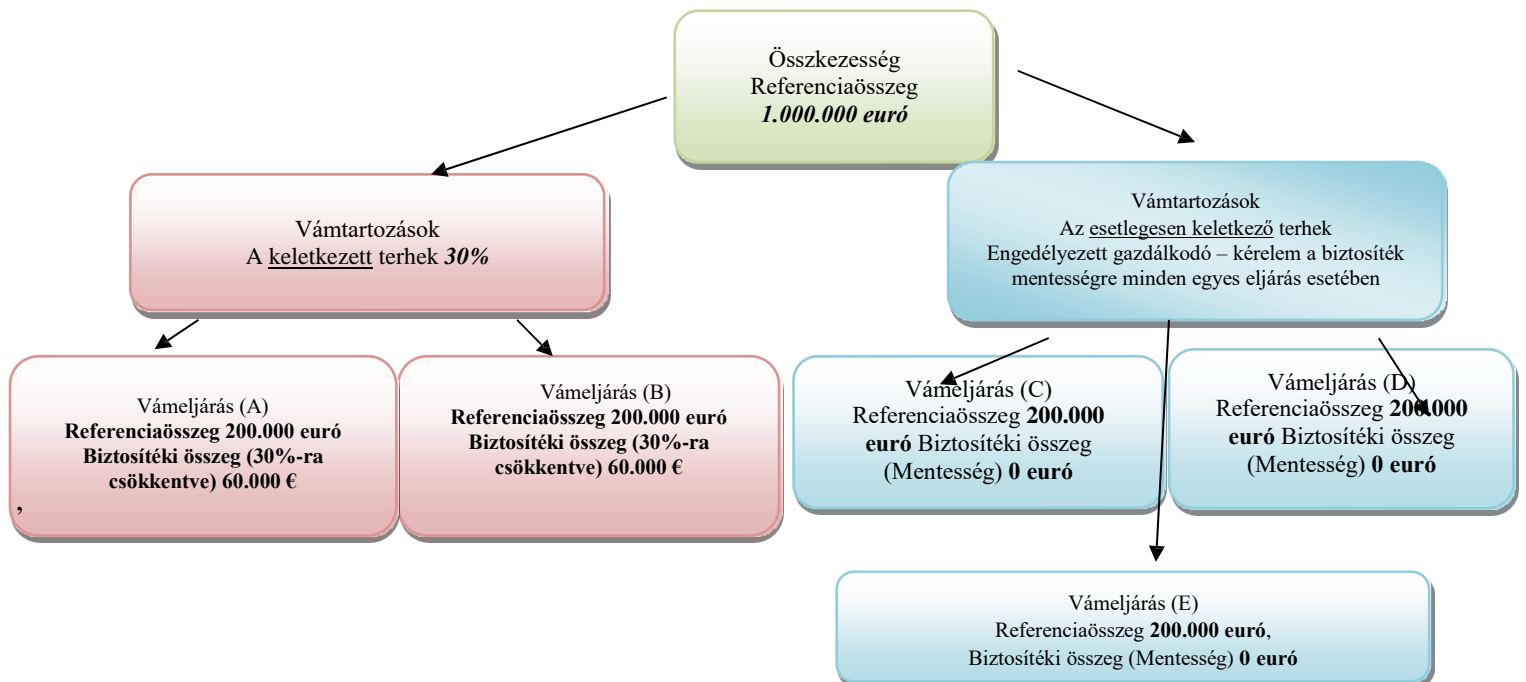
A teljes referenciaösszeg 1.000.000 euró a következő bontásban: (A) eljárásra 200.000 euró, (B) eljárásra 200.000 euró (C) eljárásra 200.000 euró (D) eljárásra 200.000 euró és (E) eljárásra 200.000 euró.

i) Nem „vámügyi egyszerűsítések” típusú engedélyezett gazdálkodó esetében:

Ebben az esetben a gazdálkodó által nyújtandó biztosíték tényleges összege:
700.000 euró lehet, amennyiben a megállapított referenciaösszeg 50%-ára kap csökkentést.

ii) „Vámügyi egyszerűsítések” típusú engedélyezett gazdálkodó:

Ez esetben a gazdálkodó által nyújtandó biztosíték tényleges összege:
120.000 euró, ha a biztosíték elengedése a megállapított referenciaösszeg erejéig engedélyezett.

3. melléklet: Példa olyan helyzetekre, amikor egységes /uniós árutovábbítási eljárás esetén szükség lehet a biztosítékok cseréjére

A 2454/93 (EGK) bizottsági rendelet 44c mellékletében felsorolt érzékeny áruk:

Az árutovábbítás tekintetében a 2454/93 (EGK) bizottsági rendelet 44c mellékletében felsorolt, a csalás nagyobb kockázatát hordozó áruk (érzékeny áruk) fogalma 2016. május 1-től megszűnik, ami a biztosítékokra is hatással lesz. Mivel nem lesz megkülönböztetés az érzékeny és nem érzékeny áruk között, ezért egyetlen összkezesés könnyebben kiterjeszhető minden árufajtára, továbbá a biztosíték alóli mentesség is engedélyezhető a fentiekben említett 44c mellékletben érzékenynek minősített áruk esetében az FJA 84. cikkben előírt feltételek teljesítésének megfelelő megerősítését követően.

- Ha egyetlen engedély vonatkozik az összkezesésre és két kötelezettségvállalás (egy a „rendes” árukra és egy másik az „érzékeny” árukra) alkalmazására, az illetékes vámhatóság újraértékeli az engedélyt, és a kezes új, minden árura kiterjedő kötelezettségvállalást ad ki. Ekkor szükségessé válhat a referenciaösszeg ismételt kalkulációja, mert az új biztosíték immár az „érzékeny” árukra is kiterjed.

Az engedély újraértékeléséért a meglévő engedélyt mindaddig tovább lehet használni a (korábbi) kötelezettségvállalásokkal, amíg ezeknek a kötelezettségvállalásoknak a jogi hatása megfelel az UVK-val összefüggésben hozott jogi aktusokban rögzítettekkel. Arra is van lehetőség, hogy a kezes felkérjék egy új kötelezettségvállalás kiadására a „rendes” áruk tekintetében, a VA 32-03. melléklet szerinti formában, annak érdekében, hogy a korábbi kötelezettségvállalásoknak megfelelő teljes összeg fedezve legyen.

- Ha két különálló engedély létezik (egy a „rendes” árukra és egy másik az „érzékeny” árukra), az illetékes vámhatóságnak újra kell értékelnie a „rendes” árukra vonatkozó összkezesési engedélyt (annak érdekében, hogy az minden árura kiterjedjen), továbbá vissza kell vonnia az engedélyt az „érzékeny” árukra vonatkozó összkezesés használatára. Szükség lehet a referenciaösszeg ismételt kalkulációjára, mert az új biztosíték a (korábbi) „érzékeny” árukat is fedez.

Az engedély újraértékeléséig a „rendes” árukra és „érzékeny” árukra vonatkozó összkezesés alkalmazásával kapcsolatos, meglévő engedélyek mindaddig továbbra is használhatók a régi kötelezettségvállalásokkal, amíg ezeknek a kötelezettségvállalásoknak a jogi hatása megfelel az UVK-val összefüggésben hozott jogi aktusokban rögzítettekkel. Arra is van lehetőség, hogy a kezes felkérjék egy új kötelezettségvállalás kiadására a „rendes” áruk tekintetében, a VA 32-03. melléklet szerinti formában, annak érdekében, hogy abba bevonják az érzékeny árukra vonatkozó korábbi kötelezettségvállalások összegét.

A VA 74-04. melléklete:

A VA 72-04. melléklete értelmében a TC31 és TC33 igazolások módosultak, és azokat 2016. május 1-ével le kell cserélni. Mivel ezeket a dokumentumokat csak rendkívül ritka esetekben (üzletmenet-folytonossági eljárásokban) alkalmazzák, nincs átmeneti időszak a korábbi formák megtartására 2016. május 1-ét követően. Az FJA 251. cikke alapján a vámhatóság nem köteles az engedélyek újraértékelésének elvégzésére 2016.05.01. előtt. Mivel az igazolások kiadásával a meglévő engedélyeket igazolják, és a VA 74-04 mellékletében a változások kismértékűek, azok nem befolyásolják magát a biztosítékot vagy annak jogszabályi értékét (hatását), azok 2016.05.01-et követően továbbra is használhatók. Adott esetben a vámhatóság számára javasolt a meglévő TC31 igazolással kapcsolatban benyújtott kötelezettségvállalások aktualizálása. Az igazolások 2

évig érvényesek, és lehetőség van az érvényesség további 2 évvel való meghosszabbítására. A korábbi formának az újra való cseréjekor (valamint a korábbiak begyűjtésekor) a vámhatóságnak a korábbival megfelelő érvényességi napot kell rögzítenie.